

MAŠK LIETUVA

NR. 24

Padaria Caieiras

KEPYKLA, MAISTO IR GĖRIMU
PARDUOTUVĖ

SAVININKAI

ONA IR EDVARDAS PAŽERAI

Vila Cresciuma — Caieiras — E. F. S. J. — Est. S. Paulo

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

Revista Litwana

NOSSA LITUANIA

Diretor Proprietario Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

ADRESAS:

REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA:
RUA VENDA NOVA, 116 - VILA ZELINA
SÃO PAULO

KORESPONDENCIJAI:
CAIXA POSTAL 4118 - SÃO PAULO

KAINA: BRAZILIOJE: METAMS CR. \$ 75,00

PUSEI METU CR. \$ 38,00
KITUOSE KRASTUOSE: DOL. \$ 5
ATSKIRO NR. KAINA: CR. \$ 3,00

MAŠINRAŠČIO PAMOKOS

perrašinėjimai ir rotatoriaus darbai.

Prityrusi mokytoja, dėsciusi mašinraštį 10 metų savo mokykloje, duoda privačias mašinraščio pamokas. Akla sistema, išbandytas metodas, prieinamas atlyginimas. Pamokos vyksta ir pietų pertraukos metu. Čia pat primami perrašinėjimai, rotatoriaus darbai ir taisomos rašomosios mašinos

Av. Tiradentes, 1027 "PENA"

VYRŲ IR MOTERŲ RUBŲ SIUVYKLA

Rua Pedro de Kapelninga 275 - Edifício Condição - São Paulo - 47482

Siuvykla VILNIUS

SAVININKAS JUOZAS KARPAVICIUS

VYRU IR MOTERU DRABUZIAI
SPECIALUS PATARNAVIMAS
PRIEINAMOS AINOS

AV. DUQUE DE CAXIAS, 237 - SÃO PAULO

VIENTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

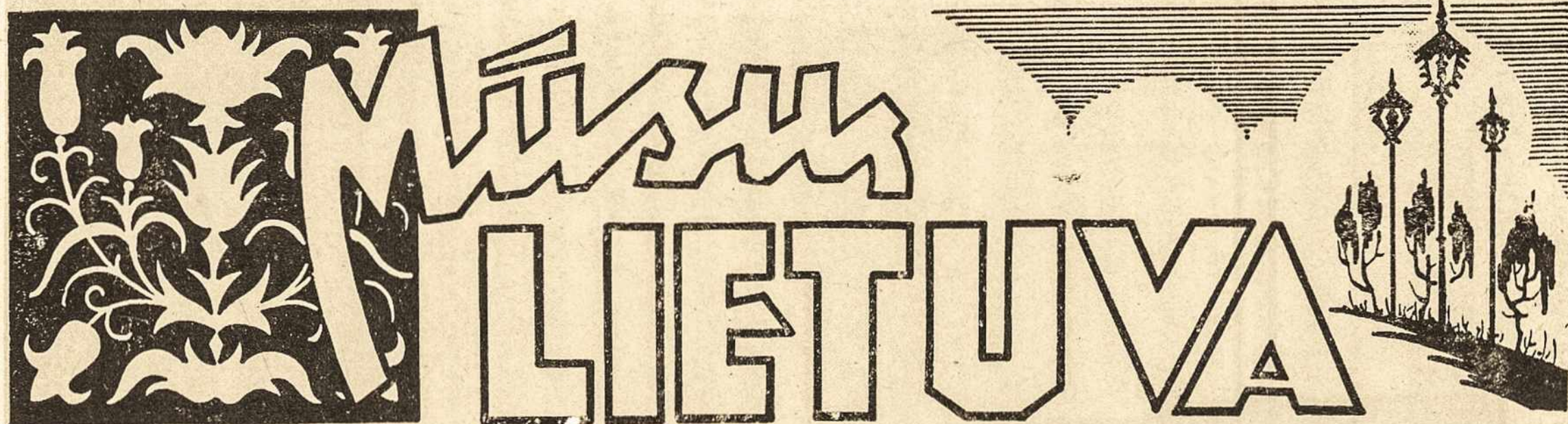
GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMĀOS CARRIERI

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę.
Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal, 3967
SÃO PAULO

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

1948 (I m.)

São Paulo (Brasil) Lapkričio 20 d. (Novembro)

Nr. 24

K. K. LIZDEIKA

KAS TUOJAU DARYTINA.

Likimui lėmus, tuo tarpu, mūsų tėvynė atsidūrė anapus geležinės sienos, raudonųjų maskolių okupacijoje, ir visas jos tautinis bei valstybinis vystymasis tapo sutrukdytas. Bet gi mūsų tėvynė dar neišnyko nuo žemės paviršiaus: ji tik merdi žiauriausiai naikinama.

Dalis jos vaikų atsidūrė tremtyje, bet žymesnė jų dalis, jau senai persikėlė į kitas šalis, kur ir įsikūrė. Yra skaičiuojama, kad vien tik Š. Amerikoje yra per 1.000.000 tautiečių; tačiau savaimė supranta, tūla jų dalis tautiniu atžvilgiu mirusi ir mūsų reikalams abuoji. Taip pat atmetini ir tie ardantieji elementai, kurie yra bolševikų tarnyboje ir kuriems mūsų tėvynės likimas tik tiek terūpi, kad ji greičiau iširptų raudonoje maskolių jūroje. Tačiau ačiū Aukščiausiam, tokių yra nedaug.

Dar savotišką poziciją užima taip vadinami smetonininkai, kurie save norėtų laikyti monopoliskai tautininkais.

Kaip žinome, jie ilgiausia nepritapo prie susidariusių mūsų politinių grupių, kurios yra sudarę Vyriausią Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą ir kitas politiniam veikimui būtinas institucijas. Be rods, tų «tautininkų» programa nebūtų per daug ydinga ir Lietuvai žalinga ir beveik tūla dalis mūsų «veiksnių» jų neprileidžia prie bendro darbo. Kas kita, tarp jų tektų padaryti «smeninę», atranką ir tūlus smarkiai prasižengusius ne tik demokratybės dėsniams, bet ir susitepusius kitaip mintijančių krauju, sveika būtų eliminuoti, paliekant jiems galimybės, laikui bėgant, įrodyti savo darbais, kad nuo diktatoriško-smetoniško raugo jie jau yra pasveikę...

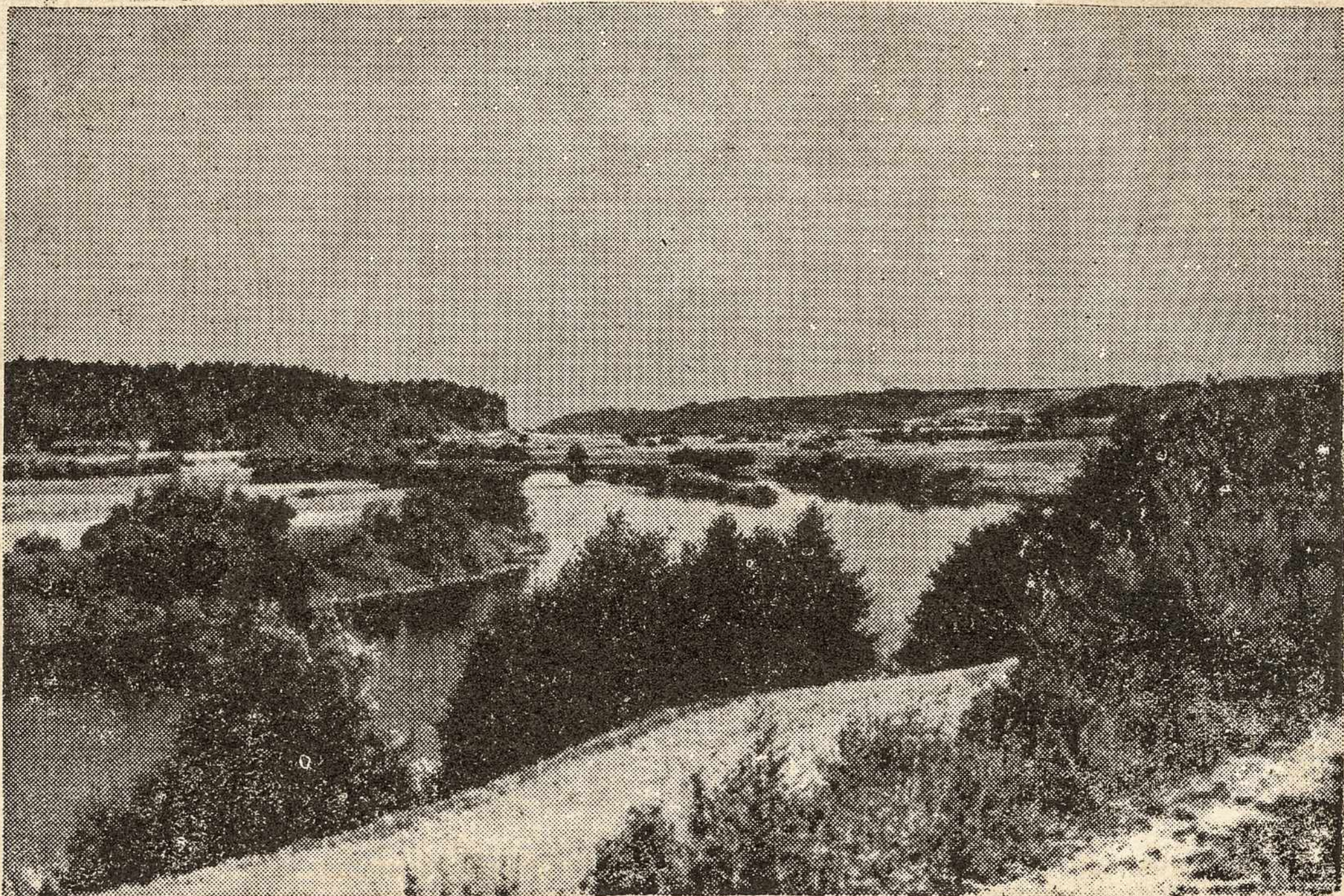
Paskaičius mūsų tremties spaudą Vokietijoje junti, kad tūli jų (anų tariamųjų tautininkų) nesiliauja urzgė. bei niurnėję prieš mūsų veiksmus (VLIK-ą. Red.) ir jų darbą. Taip pat nepatinka ir katalikų organizavimasis, nes tai girdi, skaldo «vienybę». Ak, šitas «gaidas» mes jau girdėjome anuomet ir Lietuvoje. Nieko naujo. Tai turėtų būti tik patvirtinimu, kad einama teisingu keliu, ir darbas, be atodairės, turėtų būti

spartinamas ir tęsiamas toliau.

Britanijos lietuvių organas («Britanijos Lietuvis») informuoja apie įsikūrimą nepartinės Lietuvių Sąjungos, kurioje telpa visų pakraipų, tautiečiai. Šitos Sąjungos pirmininkas P. Varkala kviečia viso pasaulio lietuvius jungtis panašion Sąjungon. Tokių ir panašių minčių tenka pastebėti ir kitur. Iš tiesų, jau pats metas sudaryti vieningą mūsų tautiečių organizaciją, kad ji ir plačiau ir giliau pravestų kovą dėl mūsų tėvynės išlaisvinimo. Ar nebūtų tiksliau, kad mūsų laikinasis seimas (VLIK) arba dar geriau, jo vykdomasis organas — Laikinoji Vyriausybė, kreiptųsi į viso pasaulio lietuvius, nurodytų pavyzdinius tos organizacijos įstatus ir pan.? (Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Konstitucijos projektą Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas yra priėmęs. Tas projektas buvo paskelbtas «M. L.» 23 nr. 10 pusl. Red.)

Toliau. Dabartinė mūsų laikinoji Vyriausybė turėtų leisti informacinio pobūdžio biuletinį (o gal ir laikraštį), kuris ne tik informuotų apie eigą mūsų kovos tėvynei išlaisvinti, bet ir palaikytų ryšį tarp tautiečių. Taip pat turėtų būti suaktyvinta mūsų diplomatų bei konsulų veikla ir esant galimybei, ji praplėsta. Nedelsiant turėtų būti duotos asmeninės knygutės, arba lietuviški pasai, kur be trumpų žinių apie paso savininką, galėtų būti įrašoma, kiek paso savininkas įmokėjo mokesčių, kiek paskolino tėvynės laisvinimo akcijai, kiek paaukojo Kultūros Fondui, arba L. Raud. Kryžiui. Tokius pasus galėtų atspausdinti tiek centro vyriausybė, tiek kiekvieno krašto atstovas, arba konsulas. Svarbu, kad jie būtų patvirtinti centro vyriausybės, nes tai būtų kiekvieno piliečio piniginiai įsipareigojimai, kurie atgavus Lietuvai laisvę ir nepriklausomybę, jos vyriausybės būtų baigti reguliuoti (pavyzdžiui - paskolos grąžinamos etc.).

Mūsų pasiuntinybės, konsulatai bei įgaliotiniai turėtų nedelsiant suregistruoti tautiečius ir

O tėviškė, taip mielas krašte.

Užaugau kaimely

Užaugau kaimely
Pas savo tėveli,
Išėjau mandravot
Sau laimės paieškot.

Kai ėjau keliu —
Tiesiuoju vieškeliu
Atgalion žiūrėjau
Tėvynės gailėjau.

Sudiev, tau, tėveli,
Ir mielas broleli —
Ar grįšiu aš daugiau
Dievaži nežinau.

Sudiev tau motule
Geroji sengalve,
Sudiev tau sesule
Ir mano merge'e.

išdalyti paminėtus lietuviškus pasus. Surinkti pinigai nustatytomis ratomis turėtų būti siunčiami finansų ministeriui, arba ten, kur bus nurodyta.

Išviso geriau būtų, kad tiek laikinasis seimas (VLIK) tiek laikinoji vyriausybė iš Vokietijos griuvėsių persikeltų kitur, sakysime į Angliją arba Š. Ameriką, nes tik tenai, greičiausiai, mūsų likimas bus išspręstas. Beto, berods, Š. Amerikoje yra «išalės» Lietuvos aukso fondas, kuris pripažinus laikiną vyriausybę, jos galėtų būti ir naudojamas. Nebeto, kad iš šitų kraštų ir ryši palaikyti su savo tautiečiais būtų lengviausia.

Na, vyrai pajudinkime žemę.

KONSTANCIJA A. JURAITYTĖ

Neliúski, broleli.

Neliúski, broleli, šaly svetimiausioj,
Toli nuo Tėvynės — gimtinės brangiausios...
Užmirški nedalią, vargus išbraidytus,
Tikėki, sulauksi išauštančio ryto.

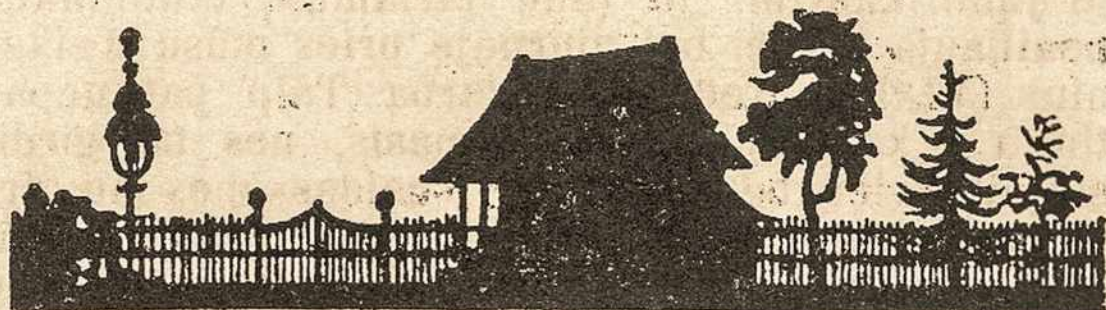
Neliúski, raminkis daina ir viltimi,
Tikėki ryžtingai šviesia ateitimi.
Sušvis spindulėlis pro debesio kraštą,
Sugrįši į savąjį mylimą kraštą...

Neliúski broleli, pasaulių klajonėj,
Visur dar surasi lietuviškus žmones...
Kol amžiai krūtinėj jausmų nenutildė,
Visur dar surasi lietuvišką širdį...

Nors mūsų Tėvynė už jūrų, už tolių,
Ir čia gali rasti lietuviškų brolių...
Ir čia skamba dainos — lietuviški žodžiai...
Ir tremtinio dienos praslinsk nenuobodžiai.

Neliúski, broleli, į kovą už būvį. —
Tos audros per menkos palaužti lietuvi.
Supintosios rankos, lietuviškos širdys,
Audras ir pavojus ryžtingai nutildys...

1948-8-30, New Haven.

J. ŠVAISTAS

MITINGAS

Ant greitomis sukalto paaukštinimo patenkintas iššoko Lupeika Nikodemas ir su aplombu pranešė:

— Draugai! Sekant's iš eilės kalbės LTRS KP Centro Komiteto Antireliginės Sekcijos pirmininko pavaduotojas draugas Chaimas Leizerovičius.

Komunistų partijos vietinis aktyvas, pasinaudodamas birželio sekmadieniu, Butkūnų bačnytkaimio aikštėje, prie pat šventoriaus, surengė mitingą. Jam vadovavo valsčiaus komiteto, bolševikiškai Valkomo, sekretorius, kuris drauge buvo ir pranešėjas.

Mitingas užklupo žmones, išeinančius iš bažnyčios po sumos. Komunistuojantieji zulinosi apie vadinamąją tribūną iš pareigos, o neutralieji ir priešingo nusistatymo žmonės sustojo gal tik todėl, kad turėjo pro šalį praeiti.

— Dhoiga, mes gyvosim noijs eha! Dhoiga, mus tuhim noijs socialističeska pahėka. Ta pahėka mum dovanoja dhoigas ih visoi pholetahiatoi vadas genialnas Stalinas Visahinovič. Thiskaht jam uhaa!"

Leizerovičius pražiodė savo iškirmiju ius dantis ir išmetė į šalis kaulėtų rankų palaikomus kumštelius.

Minia tylėjo ir šaipėsi. Tribūnoj ir kur-nekur tarp žmonių nejaukiai kranktelėjo ura.

Šinkūnas Jonas kumštelėjo savo kaimyną ir, lyg raguotas, bakstelėjo galvą tribūnos pusėn:

— Tu esi matęs tokią velnio išperą? Juk tai koks nors skudurinkas. Tikras suskis! Dabar jis užsimanė mus pamokyti...

— Pala, pala... Jis vėl kažką gargaliuoja, — sulaikė kumštelėtas Paliepis Ignas.

— Bene tau svarbu?

— Kas čia duos... Tik vis dėlto cėkava.

— Dhoiga! mes tuhim visoki švinte, mes tuhim doig visoki phietaha. Mum mulkina šitai bazničioi ih visi kuniga. Šalin spekulianta! Tegyvoja socialističeska pravda. Tegyvoja Mahksa, Engelsa, Lenina ih Stalina tikha ir teisinga moksla! Tegyvoja socialističeska dahba ih photitahiatiška švinte. Tai yha hevoliučionna musa švinte. Tai yha tikha džioigsmo ih gahbės švinte."

Minioj sušnarėjo ir užtelėjo, tarytum nokstantčiam rugių lauke staiga stipriam vėjui papūtus. Tribūnoj karštai blaškėsi didelė juodo avinkailio galva ir tokie pat neproporcingai dideli juodais rėmais akiniai.

— Ja, ja, dhoiga. Aš žinoi, aš visaka žinoi! Ih šitu pėtnyčiu nohit jus švinta Antana tuhėti. Niū-ū, koks jis švintas. Jis čystas abmanščikas ih fokusnikas. Ih musa didžioji tėvynei jis niekad nebuva. Niū-ū, kam to reik? Jis čystas fašistas..."

Rodos, dar žiauresnis pagavo vėjas, ir minia, tarytum nematomai rankai mostelėjus nugriuvo į šalis.

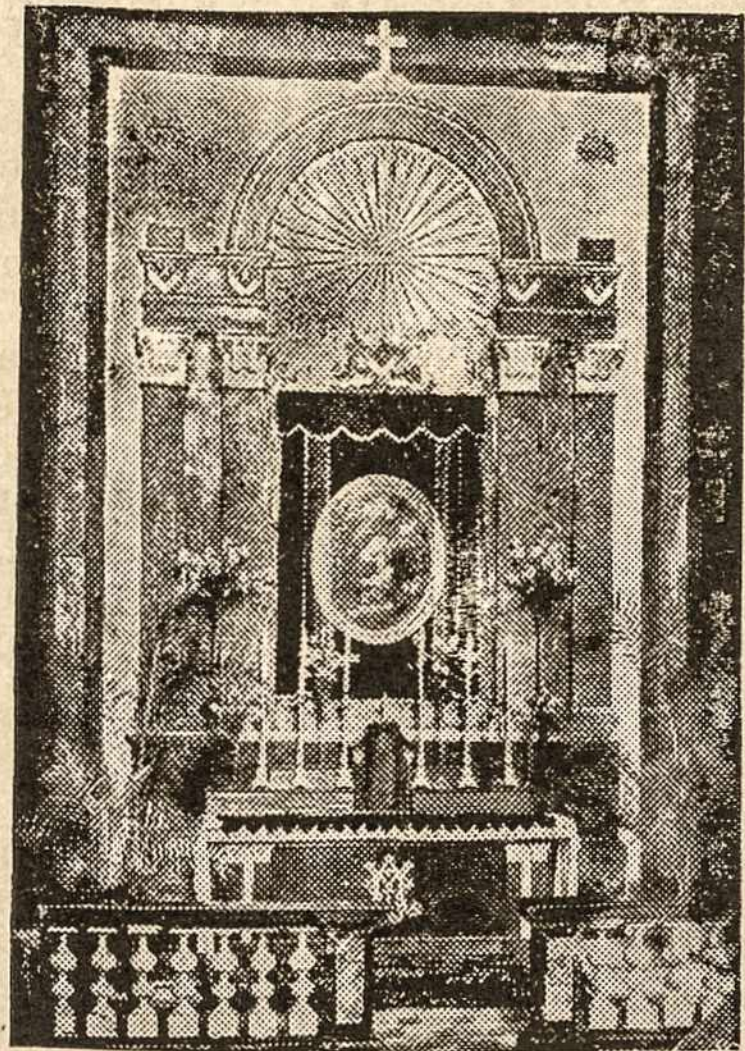
Bematant Leizerovičiaus vietoje išdygo Lupeika ir riktelėjo:

— Draugai, gal turit kokių paklausimų?

Minia tyliai ir vieningai protestavo.

— Kadangi daugiau pranašėjų ir paklausimų nėra, tad mitingą skaitau uždarytu!

Lupeika iškilmingai užbaigė ir palengvėju-

Stebūklingasis Aušros Vartų Dievo Motinos paveikslas Vilniuje.

sia ranka, tarytum didelį darbą atlikęs, užvertė savo šviesius ir ilgus plaukus.

Nuošaly, kiek paėjėjęs, mitingavo Šinkūnas:

— Kad jie nesulauktų... Kaip šventėm, taip ir švėsim savąjį Antaną. Jie galingi: turi tankus, daug durtuvų. Gali viską atimti, bet, bra, nei mūsų švėnčių nei tikėjimo neatimsit! Galit nors ir sprogti...

— Mat, tas skudurininkas pasakė, kad šventas Antanas ne mūsų žmogus buvęs. O man jis visiškai savas ir lietuviškas... Na ką tu jam padarysi! — guodėsi Paliepis.

— Nagi ir mūsų bažnyčia to šventojo vardu statyta...

— Ir klebonas — Antanas, ir buvusis viršaitis Adomonis, ir kiti.

— Na, argi jie blogi žmonės?

Naujasai mitingas gyvėjo.

— A gaila Adomonio... Kažin kur dabar jis vargsta? Gal be reikalo tik įsibaimino ir slapstosi... — suabejojo Paliepis.

Šinkūnas tuoj atrėžė:

— Kaip be reikalo! Nagi tu pats žinai, kad penki mūsų šauliai ir keli jaunalietaiviai ligi šiol nežinia kur yra, kai pernai išsivežė čekistai. Adomonis juk čia viskas buvo!

Žmonės susiskaldė nedideliais būreliais, bet mitingavo gyvai ir ryžtingai. Juo didesnę jautę spaudimą, juo smarkiau augo pasipriešinimas ir ir ištvėmė.

Bažnyčia likosi vienintelė užėiga, kur galėjo sustiprėti dvasia, rasti paguodos ir nusiramimo. Tik bažnyčioj galėjo dar telktis nekliudomi ir jautėsi visai laisvi, kaip anais nepriklausomybės laikais. Dabar net ir tie pamilo bažnyčią, kurie gal tik per didžiąsias šventes užklysdavo į ją. Nebuvo kas raginti ir keikti per pamokslus dėl religinės praktikos nevykdymo. Priešingai, nuolat visi baiminosi ir galvojo, kas reikėtų

đaryti, jei vieną kurią įprastinių pamaldų dieną rastų bažnyčią uždarytą, o kunigus išvežtus.

Kaimiečiai atsidėję stebėjo visus įvykius, nuosekliai galvojo ir jautė, kad blogai ir gali būti dar blogiau — visiškai blogai, beveik "sudna diena".

Vis dėlto viltis buvo dar likusi. Neaiški, bet tokia vieninga ir didelė viltis, kad neatėjo dar toji viską naikinanti galybė. Kas nors turės įvykti: ar koks Dangaus stebuklas ar svetimos valstybės pagalba.

Svetimos pagalbos laukimas — pasyvumas. Tatai irgi daugelis suprato. Kiek galėjo, patys buvo aktyvūs ir priešinosi. Kas buvo persekiojamas dėl praeities, slaptėsi arba bėgo į užienius. Kiti spyrėsi prieš sukolchozinimą, nevykdė absurdiškų pyliavų, gelbėdami kraštą nuo ūkinio sunaikinimo. Pagaliau visi vieningai protestavo dėl savo švenčių išbraukimo.

Net ir dėl ne sekmadieniais švenčiamų švenčių nenorėjo nusileisti.

Švento Antano diena, arba Butkūnų parapijos metinė šventė, kaip tik sutapo su penktadieniu. Vadinasi, pagal naująją santvarką — paprasčiausia, eilinė darbo diena. Jei tai savosios valdžios būtų buvęs toks nuotakas, be abejo būtų sutikę ir atšventę artimiausiam sekmadieniui. Bet dabar tai buvo padarę visai svetimieji — atėjūnai.

Naujajam technikos amžiuje daug visokių ryšių arba sužinojimo priemonių. Visais keliais ir laukais driekiasi vielos. Padangėje žybcioja šviesų signalai. Dieną naktį tvinsta radijo bangos. O su jomis — triukšmas, muzika ir daug žodžių,

Yra dar ir kitos — labai senos nuostabių būdu sugaunamos bangos. Tos bangos tiek žmones, tiek kitus gyvuosius padarus gaivalinių nelaimių metu ar kitais ypatingais atsitikimais labai jautriai ir tiksliai sujungia viena mintimi, vienu veiksmu.

Šitos bangos be galo aktyviai veikė visam krašte, o birželio tryliktąją ypatingai palietė Butkūnų parapijos apylinkę.

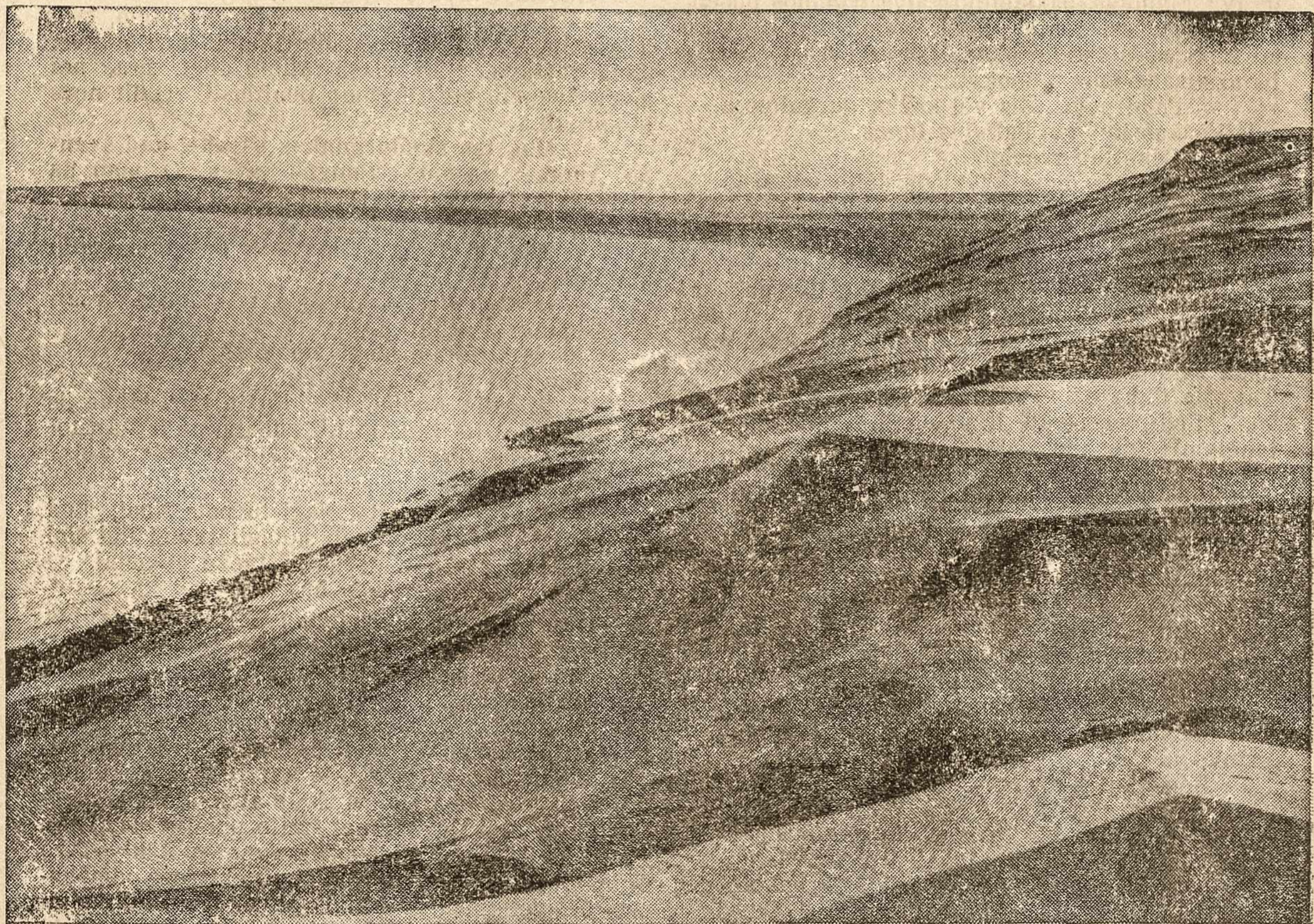
Nuo pat ryto visais keliais ir palaukėmis traukė žmonės, kaip į didžiuosius atlaidus. Kiekvienas vyko ir kiekvienas stebėjosi: kodėl ir visi kiti tą patį daro, ką ir jis?

Kiekvienas jautėsi nusikalstąs prieš formalų įsakymą, tačiau savo dvasioje buvo drąsus, pakilios nuotaikos ir didvyriško pasiaukojimo. Galėjo visus juos šiandien suimti, kankinti — nebaisu. Kai visi — ir kentėti lengviau ir mirti, žinant už ką, drąsu.

Vienintelis neramumas nuo pat namų ligi bažnyčios durų gražtu gražė visų paširdį: o jei ras bažnyčią uždarytą ir dar raudonu Valkomo antspaudu užlipdytą? Prie bažnyčios durų atstitys naganus Lupeika Nikodemus, Leizerovičius Chaimas ir kiti jų sėbrai...

Iš tikrųjų, pirmieji, kurios bažnytkaimy susitiko, ir buvo bešniukštinėją vadinamieji komunisteliai. Keista: laikėsi jie nuošaliai, nedrąsiai. Atrodė pritrękti ir menkučiai. Susigūždavo po du, po tris, patraukydą o pečiais, pakėsnodavo rankomis ir vėl stipindavo prie kitų, kad tą patį pakartotų.

— Nagi ir Naujokas Kazys čia! Kur gi jis

Gražusis Lietuvos pajūrys — Kuršių marios su savo garsiomis smėlio kopomis.

slenka dabar su ta kvaila minia? Ar tik ne į bažnyčią? Pašaukit jį! — griežtai įsakė Lupeika savo bičiuliams.

Sulaikytą Naujoką gana ironiškai sutiko Valkomo sekretorius:

— Tai ką, drauge direktoriau, irgi demonstruojat? Kodėl ne su visa įmone ir ne su kleboniškom vėliavom?

Naujokas iš karto nesusigriebė ir visą šį įsiutusio sekretoriaus įtūžimą priėmė palankiausia prasme. Viską nustelbė jam direktoriaus titulas. Šis vardas naujoje prolėtarinėje jo pažangoje buvo kažkas pasakiška, net nesvajota. "Direktorius" jam nuolat skambėjo, kaip iškilmingiausias kelių orkestrų ir chorų giedamas himno posmas: "Kas vakar buvo nieku, tas šandie bus viskuo". Direktorius staigiam Naujoko posūkyje buvo daug žadanti galimybė ir svaigi ateities iliuzija. Šandie faktiškai jis tebuvo "Laikinais einas Paežerių lentpiūvės vedėjo pareigas". Drauge su juo ten dirbo iš viso 5 žmonės.

Lupeika, nesupratęs jam pasirodžiusio per daug ilgo tylėjimo priežasčių, dar daugiau įsiuto:

— Kur draugo darbininkai, aš klausiu?

— A velniai juos žin!... Izrselitai tai likosi ten, — ranka parodė Naujokas į Paežerius, o šitie... aš ir pats norėčiau žinoti?

— Bet kas už nutrauktą darbą atsakingas — tu ar aš?

Abudu buvo tam tikros rūšies viršininkai, ir abudu jau visai familiariai, be titulų, pradėjo draskytis.

— Tik ne aš, kaip sau žinai. Argi nematai, kokios minios — tik plūsta ir plūsta! O kur gi jūs milicija, kur apsaugos būriai?... Juk tu pats ne kartą su Leizorovičium kartojai, kad religija tai baisiausias narkozas, liaudies opiumas, o bažnyčia tai šlykštesnė negu juodoji Šanchajaus birža? O ar ji uždaryta, ot?

Užpultas Lupeika daugiau nebespurdėjo, tik teisinosi ir grūmojo:

— Nugį aš taip ir siūlau. Tik centras nepaklausė... Bet susilauks... Oi susilauks, kad visi raitysis, kaip žalčiai smaugtuose. Bus jiems kontrrevoliucijas daryti!

— Ko susilauks? Ko? — bičiuliai smalsiai ir su pasitenkinimu sužiūro į Lupeiką.

— Šandie nesakysiu dar. Bet ryt, gal, užporyt ir jūs sužinosit...

Iš savo bičiulių patamsėjusių veidų ir nuleistų akių Lupeika aiškiai suprato, kad jie pavydi jam tos paslapties ir tuo pat jau jaučiasi daug žemesni esą. Rodos, visas jo pavaizdas dabar sakyte sakė: nesvarbu, kad aš tik Valkomo sekretorius, o jūs direktoriai ir komitetų pirmininkai, bet aš jau nusipelnęs ir pripažintas komunistas, o jūs migloti dar subjektai. Išvydęs privažiuojančią mašiną dar stipriau pabrėžė savo asmenybę:

— Štai ir mano automobilis. Tuoju išvykstu į Apkoma. Ten ekstra slaptas poėdis. O jūs, draugai, čia bedėkit ir dirbkit Didžiosios Proletarų Revoliucijos labui. Velniai žin, kiek to darbo... Dieną naktį dirbu, lakstau, o vis nesutvarkyta... Ir vis vienam...

Mašina klaukiai laukinių garsų sirena prakynė sau platų kelią. Radiatoriaus kaktoje suplėvė savo raudona vėliavėlė. Nusidriekė ilga tirštų dulkių uodega. Likusieji draugai su pavydu pažiūrėjo, tarytum viesulas būtų nudūmęs jų svajotą laimę.

Butkūniečių nerimas, pasiekus bažnyčią atslūgo, tačiau tos norimos, nuolat pirmiau patirtos giedrios nuotaikos nebuvo. Neramumas, aštrių nuosėdų sluoksniu įsiveržęs sielą, ir bažnyčioj draskė širdį. Viskas atrodė kaip gedulingo atsisveikinimo metu, visur šmėkščiojo graudūs, liūdni vaizdai.

Nebuvo iškilmingų su visa puošnia procesija pamaldų. Negaudė džiaugsmingu aidėjimu varpai. Kunigas nelipo į sakyklą, bet čia pat prie altoriaus prabilo į žmones. Griežtu įspėjančiu Apkomo raštu buvo uždraustas bet koks viešas ir demonstratyvus tą dieną šventimas, vadinasi, ir pamokslas.

Pamokslą pasakė ir sumos vietoj mišias atlaikė jaunasis kunigėlis. Aišku buvo, kad tuo veiksmu vis tiek, nors ir maskuodamas, laužo bolševikų įstatymus. Žmonės suprato, ir dar daugiau visus sujungė tasai draudžiamasis veiksmas.

Paprastos apeigos, mažai žvakių, jokio triukšmo ir žvangėjimo nei bažnyčioj nei apie bažnyčią, o kokia sukaupta, pakili ir vieninga malda.

Visi klūpo. Keliai nejaučia akmeninio grindinio kietumo ir nesibijo suneštų žemių. Moterų pusėj aiškus nesuvaldomas kukčiojimas. Jis ir vyrus paveikia, ir jų akys nuolat kumščiu sausasinamos. Maldaknygės darosi nebereikalingos, nes viskas jose šokinėja ir migla dengiasi. Nuolat sutrinka rožančių poterėliai, nebesugauo virpančių pirštų. Viskas sielos gilumoje, viskas ten — kur altorius, kunigas ir nukankintas ant kryžiaus Kristus.

Prasidėjus pamokslui, niekas nepajudėjo iš troškios, sausakimšos bažnyčios. Nebejautė nei tolydžio tvinstančio prakaito. Kunigėlis kalbėjo paprastai — susikaupęs, įsijausdamas. Aiškino amžinosios tiesos ir amžinųjų įstatymų vienintelį šaltinį, kurį visi turi pažinti ir neklaidžioti. Priminė pirmuosius krikščionis, jų persekiojimus, vieningą pasipriešinimą ir visuotinį laimėjimą. Vaizdavo žiaurią, rūsčią žiemą ir nuolat pasikartojantį džiugų, gaivalingą pavasarį.

Tai buvo alegorijos, be komentarų, bet jų šandie nė nereikėjo. Visi suprato ir visiems buvo aišku, kad žmonių įstatymai yra laikini, nepastovūs — vieni juos stato, kiti griaua, kad rūsti žiauri santvarka — laikinojo pobūdžio. Reikia tik vienybės, ryžtumo ir sukauptų gyvybinių pavasario jėgų, nes tas, kurs miršta žiemą, pavasarį jau nebesikels. Pavakarį kyla ir ima gyventi tik visi tie, kurie per žiemą sugeba išlikti pajėgūs.

Kunigas nuėjo nuo altoriaus, užgeso žvakės, o žmonės nesiskuba skirstytis. Tebegyvena girdėtais žodžiais, paprastu ir neatgautu ilgesiu. Visi skausmingai junta, koks buvo vienintelis ir didelis dalykas — laisvė. Toks didelis, kad visa kita menkniekiai. Daugelis, be to, keisto nujautimo smaugiami, ilgina atsisveikinimo momentą, norėdami amžiams prisiminti, krūtinėj tos šiltos visada artimos aplinkos ir tą bažnyčią nusinešti su savim.

HENRIKAS VALAVIČIUS

Pasaulio Lietuvių konstitucija.

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas, kurio gyvenamoji vieta šiuo metu tebesiranda Vakarų Vokietijoje paskelbė paskutiniu laiku Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Konstitucijos bendrųjų nuostatų projektą. Šiandien rasime gyvenančių lietuvių įvairiausiuose pasaulio kraštuose. Tai yra nemaža mūsų gyvojo tautos kūno dalis, kuri, nors ir svetimuose kraštuose, bet gali tebesinaudoti prigimtąja žmogaus teise — laisvai išpažinti savo tautybę. Iš visų pasaulio kontinentų, tiek iš Europos, Amerikos, Australijos netgi iš tolimosios Indijos Azijoje, girdime mūsų tautiečių gyvenimo atgarsių, kurie ateina pas mus

nės ir kartais paskendę rūpesčiuose pelnyti kasdieninę duoną, ir gal nevienas jau priverstas klausytis savo vaikų atsakymų svetima kalba, mes negalime pamiršti savo laukų ir pievų, kai pavasaris patiesdavo ant jų geltonų purienų vainiką, arba sulaukyti beriedančią ašarą, kai mūsų ausis pasiekia jau trūs tremtinių dainos garsai: "Tiktai ne šiandien, tiktai ne ščia, toli nuo savo gimtųjų namų..." Koks nerimas sukyla mummyse, kai nebesulaukiame laišku iš savo tėvynės, kur dažnoje mūsų sodyboje patogiai įsikūrė mongolai uoliai vykdo penkmetinį Stalino planą, kirsdami žalią lietuviškąjį mišką Donbaso kasykloms?

Tu nori laisvės ir gerovės savo kraštui, nepaisant kokių prisiminimų beturėtum iš tų sunkių laikų, kai išvažiavai.

Šiandien ji atskirta nuo pasaulio ir nuo mūsų visų «geležine uždanga», pro kurią jau joks

spaudinto lietuviško žodžio pagelba ir pasireiškia įvairių grupių ir grupelių organizacine tautine veikla. Kur lietuvis šiandien bebūtų, jau nebesutinka žmonių, kurie nežinotų, ką reiškia žodis «Lituano». Ir šiuo pavadinimu mes be baimės didžiūjamės prieš kiekvieną svetimtą, kokiame krašte mes begyventume. O kaip dar netolimas laikas, kai daugelyje kraštų apie Lietuvą tebuvo žinoma ne daugiau, kaip apie kurios nors indėnų giminės gyvenimą ir kai nevienas lietuvis iš savo valios, arba priverstas aplinkybių save laikė lenku, rusu arba net ir vokiečiu. Ar kas galėjo kada nors laukti, kad priešingai — tūlas lenkas, rusas ar vokiečių mielai naudotųsi lietuviu vardu, jei buvo gyvenęs mūsų krašte ar dėl kurių nors kitų aplinkybių; ir tokių pavyzdžių žino mūs nevienas ir kaip tik šiuo metu kai mūsų tauta gyvena, sunkiausias savo istorijos dienas.

Ir atitrukę jau daugel metų nuo savo tėvy-

atodūsų negalėtų prisiveržti, kaip moderniškose dujų kamero- e.

Šiomis tat aplinkybėmis Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas Lietuvių tautos amžiniems siekimams vykdyti, jos gyvybei išlaikyti, Lietuvos nepriklausomybei apginti ir išsaugoti šaukia po visą pasaulį išsisklaidžiusius Lietuvos sūnus ir dukteris sutelkti savo jėgas Pasaulio Lietuvių Bendruomenėje. Vyr. Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas (arba trumpiau vadinamas VLIKas) įsisteigė Lietuvoje 1943 metais spalio mėnesyje, kai visos Lietuvos politinės partijos ir kovos grupės susitarė sukurti viena vadovybę tęsti pasipriešinimą prieš vokiečių okupaciją ir kovą dėl krašto nepriklausomybės atstatymo, būtent, Social-demokratų partija, Valstiečių liaudininkų partija, Krikščionių demokratų partija, Lietuvos tautininkų sąjunga ir Lietuvos frontas. Tokiu būdu VLIK'as atstovaudamas visą tautą vadovauja ko-

vai dėl Lietuvos išlaisvinimo iki šios dienos. Jis paskelbė šiuo tarpu tik bendruosius pasaulio lietuvių konstitucijos nuostatus. Šie bendrieji nuostatai nusako pagrindines ir priglįmtas kiekvieno lietuvių teises ir pareigas, kuriomis neginčijamai naudojasi visų laisvų tautų žmonės.

Laisvos tautos žmonės vieninga valia siekia išlaikyti savo gyvybę, kalbą, tautines bei valstybines tradicijas ir kurti bei ugdyti savo tautinę kultūrą.

Konstitucijos projektas toliau išdėsto paeiliui ir atskirai šiuos principus devyniolikoje atskirų nuostatų (patsai projektas buvo atspausdintas paskutiniajame «Mūsų Lietuvos» Nr. 23 numeryje). Bendrieji dėsniai yra užbaigiami lietuvių šukiu: «Lietuviais esame mes gimę, lietuviais turime ir būti!»

Šio laikraščio skiltyse mes norime pareikšti savo užgyrimą ten paskelbtųjų principų ir esame įsitikinę, kad jie turi tapti mūsų tautinio gyvenimo evangelija kiekvieno sąmoningo lietuvių širdyje.

Mes tikimės, kad VLIK'as paskelbęs bendruosius konstitucijos dėsnius, paskelbs ir patieks organizacines veikimo gaires bei techniškuosius praktiškos veiklos dėsnius. Šieji praktiškieji veiklos dėsniai turėtų užtikrinti kuo sėkmingiausią gyvųjų pajėgų telkimą mūsų kovai dėl tautos laisvės, o taip pat ir duoti tikrų įrodymų mūsų lajalumo ir kūrybinio darbo tiems kraštams, — mūsų atvejuje Brazilijai, — kur mes gyvename, ir kur esame įgyję gerų piliečių vardą, ir patiriame daug simpatijų bei užjautimo mūsų pastangoms tėvynės išlaisvinimui.

Pasaulio lietuvių konstitucija yra juo labiau reikšminga ir reikalinga, kai šiandieninės laisvųjų tautų pastangos ir dabartiniai pasaulio politikos įvykiai visu ryškumu pabrėžia pavergtųjų tautų laisvės reikalą ir, kaip nevienam yra aišku, sparčiai priartina ir mūsų išlaisvinimo dieną.

Lietuvi, ar jau išigijei vertingą poezijos knygą

Pietų kryžius

Brazilijoje gyvenančio lietuvių poeto — Venancijaus Ališo — parašytą.

KAINA TIK CR. \$ 10,00

Visos pajamos skiriamos Lietuvių Rašytojų Tremtinių Draugijai:

BRAZILIJOJ kreiptis «M. L.» Redakcijon.

Gerai knygai yra reikalingas geras apdaras

VACLOVAS GERVINAS

atliėka įvairius knygrišystės darbus.

GREIT, PIGIAI, GERAI

RUA IBITIRAMA, 719 — Caixa Postal 4118

Kreiptis nuo 18,30 iki 22 val.

O atsimenu namelį

O atsimenu namelį
Aš gimtinį savo,
Kur motulė prie ratelio
Supdama liūliavo.

Ir dainelė, ta lopšinė,
Ta daina motulės,
Ir šiandieną man ausyse
Skamba čiúčia liúlia.

Čiúčia liúlia, mažutėli,
Auk greičiau, užauki —
Ir tėvynė, ir Dievulis
Tavęs jauno laukia...

Kai išklysi į pasaulį,
Platų begalinį,
Tėviškėlės atminimas
Te laimužę mini...

Kai į saulę pažiūriu,
Vakaro saulutę,
Ji man primena, kaip, gyvą
Mylimą motutę.

Ir kasdien regiu tą kaimą
Tą namelį savo,
Kur gyvenimo palaima
Man lopšy liúliavo.

Kiek yra reikalingų pagalbos

Įvykusiame Bendro Amerikos Lietuvių Šalpos Fondo (BALF) seime š. m. spalio mėn. 15 d. Čikagoje, buvo pranešta, kad reikalinga pagalba 15.000 lietuvių vaikų esančių tremtyje, Vokietijoje; pusantro tūkstančio džiovininkų, pusketvirto tūkstančio senelių.

— Pagal naują įstatymą Amerikon iš Vokietijos gali atvažiuoti virš 30 tūkstančių lietuvių. Bet atvažiuojantieji privalo turėti darbo ir buto garantijas. O tokių garantijų lietuviai teturi tik dvylika tūkstančių. Tikimasi dar bent tiek garantijų surasti.

«MŪSŲ LIETUVA» GALIMA ĮSIGYTI SĂO PAULO LAIKRAŠČIŲ KIOSKOSE ŠIOSE VIETOSE:

MIESTE Prie pašto Avenida Săo Joăo
PRAÇA DA SE Viduryje aikštės kioske
SIUVYKLA VILNIUS Av. Duque de Caxias, 237
BOM RETIRO Rua Silva Pinto ir José Paulino kampas.

JOTEIKOS RESTORANE R. dos Italianos, 711
ESTAÇÃO DA LUZ prie įėjimo
ESTAÇÃO DA LUZ prie tilto
CASAS SĂO JORGE R. Săo Caetano, 526 ir 510
MOÓCA prie autobuso 93 sustojimo vietos
VILA ANASTACIO pas platintojus
VILA ZELINA Largo Săo José prie autobuso sust. vietos

Marš, marš, kareivėliai...

(Lapkričio 23 d. proga)

Lygiai prieš 30 metų Lietuvos kaĩmo žaliukai ir mokiniai (dar rašaluotais nagais) nenurimo vietoje, bet

Kovon ėjo broliai vieškeliu plačiu
Širdy šviesi, šviesi laisvė, ginklas ant pečių.

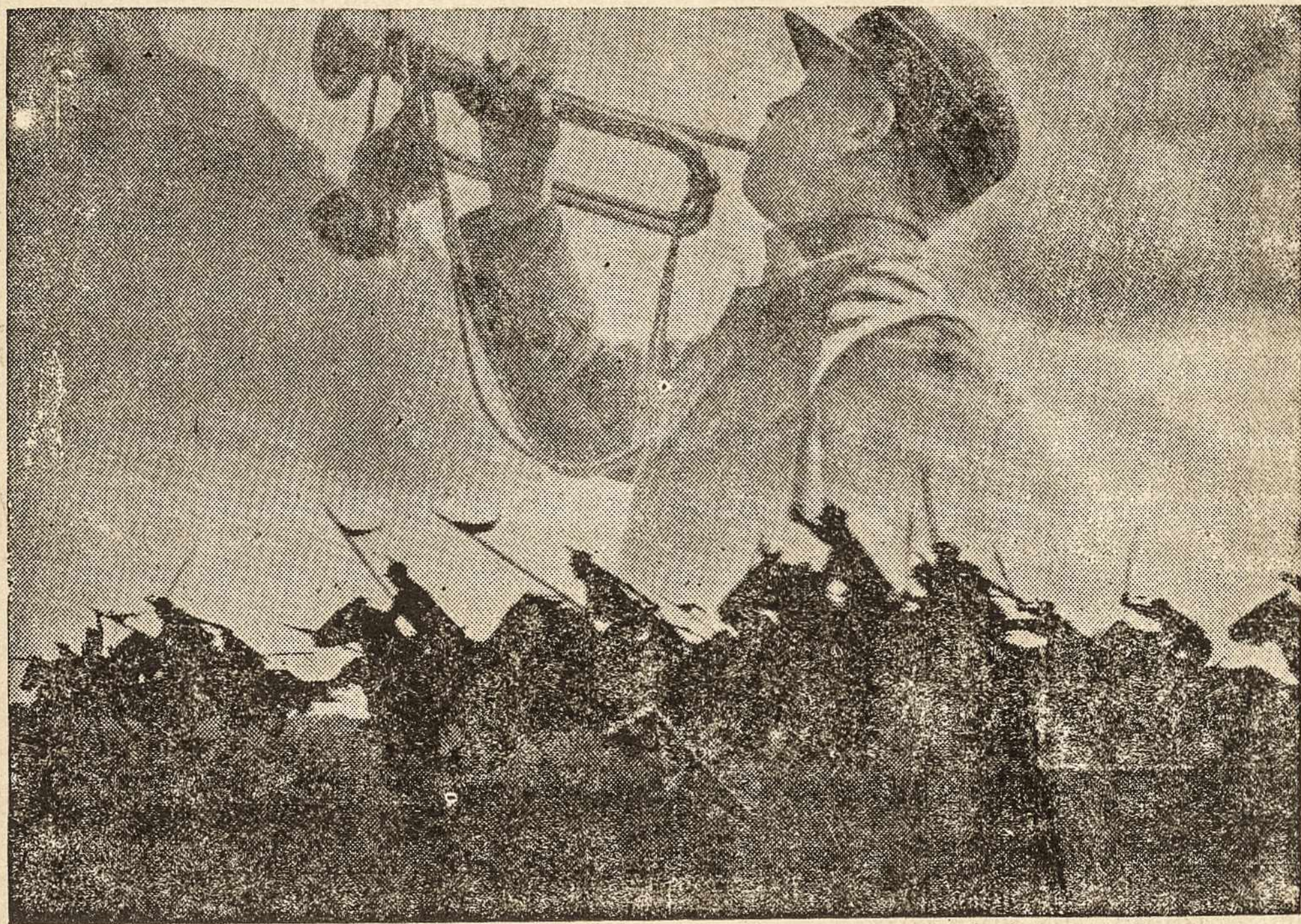
Atseit, tai ėjo Lietuvos kariuomenė.

Nesvarbu, kad greta žilo savanorio, nesuspėdamas kojoni, išžygiavo piemenukas, kuriam šautuvo buožės padas daužė kulnis. Tai niekis, kad ir nešamas ginklas buvo perjuostas ta pačia virvute, kaip ir dažno savanorio klumpės padas. Tačiau, anais sunkaus bandymo metais jokia grandine niekas negalėjo surišti Lietuvos sūnų ryžto laisvei ar mirčiai. Ak, ir neklausta kiek prieš, bet kur jis yra. Antra. Tais laikais neturėta jo-

Brangia kraujo ir gyvybės kaina sugražintą laisvę Lietuvos karys ją saugojo ir toliau.

Artojas sugrižo prie neišbaigtos vagos, moksleivis prie knygos. Augo miestas, kūrėsi pramonė, prekyba, įstaigos. Drauge brendo, tobūlėjo ir Lietuvos kario kariškasis mokslas. Tačiau jisai nebuvo ruošiamas jokiai "invazijai" svetimuos kraštuos. Jisai gal neišmoko gumos kramtyti ar restoranuose ant stalų kojų sukelti. Lietuvos karininkas (pask. metu) jau turėjo priprasti ir pajusti "koks yra kuprinės smokas ir kaip skani kareiviška sriuba".

Antra. Lietuvos jaunimui kariuomenė buvo tapusi antrąja gyvenimo mokykla. Kalvės, gelžkeliai ir kt. techniškos susisieki mo bei ryšio darbovietės susilaukdavo tos srities kvalifikuotų darbininkų. Žodžiu, jaunimas kariuomenėje įsigijo

Pirmyn, pirmyn, trimitai šaukia.

kių radarų, atomų ir kt. žmogui ir žemei naikinti priemonių. Tik Lietuvos vaikai, pasistiprindami Tėvynės Laisvės siekiu ir sausos duonos pluta, rodė stebūklus ties Kėdainiais, Radviliškiu, Panevėžiu, Alytumi, Jėzumi, Širvintais, Giedraičiais ir kiekvienoje gimtosios žemės pėdoje.

* * *

Juozapavičių, Lukšių, Eimučių ir tūkstančiai kitų žinomų ir nežinomų Lietuvos karių sudėta kraujo auka ant Tėvynės Atgimimo Aukuro, jų didvyriška kova ir mirtis, nūdien, mums turėtų būti kelrodžiu, kaip reikia Tėvynę mylėti ir ginti.

drausmę, amatą — šeimai, o meilę — Tėvynei.
Bet???

* * *

Bet reikia sutikti su Balio Gaidžiūno žodžiais.
Sunku užaugt jaunam berželiui,
Kai stelbia jį seni beržai.
Pravirksta akmenys ant kelio,
Ant didžio kelio negerai.

Taip! Ir po 22 metų lietuviškajam berželiui pradėjo lašinti sulą pirmųjų laisvės kovų duobkasiai.

Ar nepravirko akmenys ant kelio, kai Lie-

tuvos kario smegenys, (budelių: Vilimų, Baranauskų ir kt. NKVD Saugumo Komisarų Gladkov sėbrų), plaktukų smūgiais buvo taškomi NKVD garažo sienomis.

Vėliau — jo vergovės žygio kelias prailgintas mašruto: Červenė iki Sibiro šalčių į rytus, 1940-1941 m, ir per Vilniaus Panerių šlaitų kapiynus, iki krematoriumo pečių ugnies į vakarus, 1941-1944 m.

Ar pateisina Lietuvos Kariuomenės išlaikymui skirtos lėšos ir tautos sudėtos viltys?

Apie tai lai sprendžia ateities istorija.

Tenka pasakyti viena: be Lietuvos Kariuomenės vargu ar butumėm laisvė pasidžiauge bent 22 mėn., o ne 22 metus.

* * *

O nūdien:

Aš sapnavau: štai teka Nemunas pro Kauną, Kaip mūsų skausmas didelis, platus, prie Veliuonos beginkliai partizanai kaunas ir gina jo krantus.

(B. Brazdžionis)

Taip! Nūdien Tėvynė šiek-tiek alsuoja Veliuonos, Kazlų Rūdos, Žaliosios, Rudinių giriose, kur jos laisvę gina ne kas kitas, kaip tik Lietuvos Kariuomenės auklėtiniai, Lietuvos kariai, kurių 30 metų šventę minim, lapkričio 23 d., liūdname susimąstyme.

Tačiau ūgdykime viltį, kad vėl sugrįšime prie Nežinomojo Kario kapo, kur įžiebsime Tėvynės Laisvės ir meilės ugnį.

— Lietuvių tremtinių dvasinius reikalus ap rūpina trys lietuviai kunigai kartu su jais atvykę iš Vokietijos.

— Vid. Anglijoje stovyklose suorganizuoti bažnytiniai komitetai, kurių pagrindinis rūpestis yra išlaikymas lietuvio kunigo. Tokių komitetų yra suorganizuota arti 20.

— Liepos mėn. 11 d. Bradforde įvyko bažnytinių komitetų pirmininkų suvažiavimas, kuriame nutarta steigti "Vidurinės Anglijos Lietuvių R. Katalikų Bendruomenę", kurios tikslas bus rūpintis lietuvio kunigo išlaikymu, religinių ir tautinių tradicijų palatymu, vaikų mokymu ir auklėjimu, karitatyvine pagalba varge esantiems.

— Tarp Anglijos lietuvių šiais metais bus prarastos futbolo varžybos dėl pereinamosios taurės «Lituanica». Taurė buvo paskirta 1936 m. tuometinio lietuvių Londono klebono kun. K. Matulaičio. Dėl jos buvo rungtasi 1936, 1937 ir 1938 metais. Visus tris kartus laimėjo Londono lietuvių komanda.

— Sleafordo stovykloje lankėsi sovietų šnipė — moteris, ragindama lietuvius grįžti namo. «Gerasis tėvelis» Stalinas nepamiršta tremtinių ir Anglijoje.

— BALF šių metų sukeltame vajuje lietuvių tarpe gavo drabužių ir maisto 98.000 svarų. Iš Amerikos katalikų vyskupų gauta 360 tūkstančių svarų maisto, kurie ir buvo sunaudoti lietuvių šelpimui.

Juodberiai, galvas aukštyn

Nuo Švedijos fiordu, ligi La Platos upės

Lapkričio mėn. 3 d. Santos gyventojų dėmesį atkreipė įplaukias į uostą nedidelis, aprūdijusiais šonais, viršuj apkabinėtas išskalbtais baltiniais ir rūbais, o ant denio buvo vyrų, moterų vaikų, laivelis. Uosto pareigūnai tuoj išaiškino taip reto ir įdomaus svečio tapatybę. Tai buvo karo tremtinių "Transatlantinis" laivas "Elza" 26 metrų ilgio ir 6 pločio, keliaujančių iš Švedijos Argentinon. Pabaigę maisto atsargas ir kurą buvo priversti sustoti didžiausiame P. Amerikos prekybos uoste. Uosto pareigūnai ir Santos visuomenė benamius, keliaujančius į nepažįstamus kraštus, priėmė su prigimtu šio krašto gyventojams nuoširdumu ir svetingumu. Moterims ir vaikams, be jokių formalumų, ne tik leido išsikelti krantan, bet ir užleido erdvas, švarias erdvas patalpas namų ruošos "Scolastica" mokykloj. Didžiausias ir įtakingiausias Santos dienraštis "Tribúna" paėmė inicilyvą sukelti reikalingą maistą ir kurą. Visuomenė parodė nepaprasto jautrumo. Per visą dieną laivas, 66 keleiviams buvo aprūpintas maistu ir kuru.

— Argi Švedijoje nesaugu gyventi pone kapitone, jei leidotės į taip rizikingą kelionę.

— Ir labai nesaugu, ypač mums pabaltiečiams, kurie ten esame laikomi Sovietų Rusijos piliečiais. Prisiminate likimą tų pabaltiečių — pabrėžė kapitonas "Mūsų Lietuvos" korespondentui — kurie buvo įteikti rusams.

— Geriau nugrimsti jūrų dugnan, negu būt pakartam, — pridūrė vienas iš keliaujančių suomių.

— Kur ir kaip pone kapitone įsigijotė šį laivą?

— Jis yra pirktas Švedijoje. Jo nupirkimui yra prisidėję visi keliaujantieji. Kai nusipirkom laivą, beveik neliko pinigų maistui.

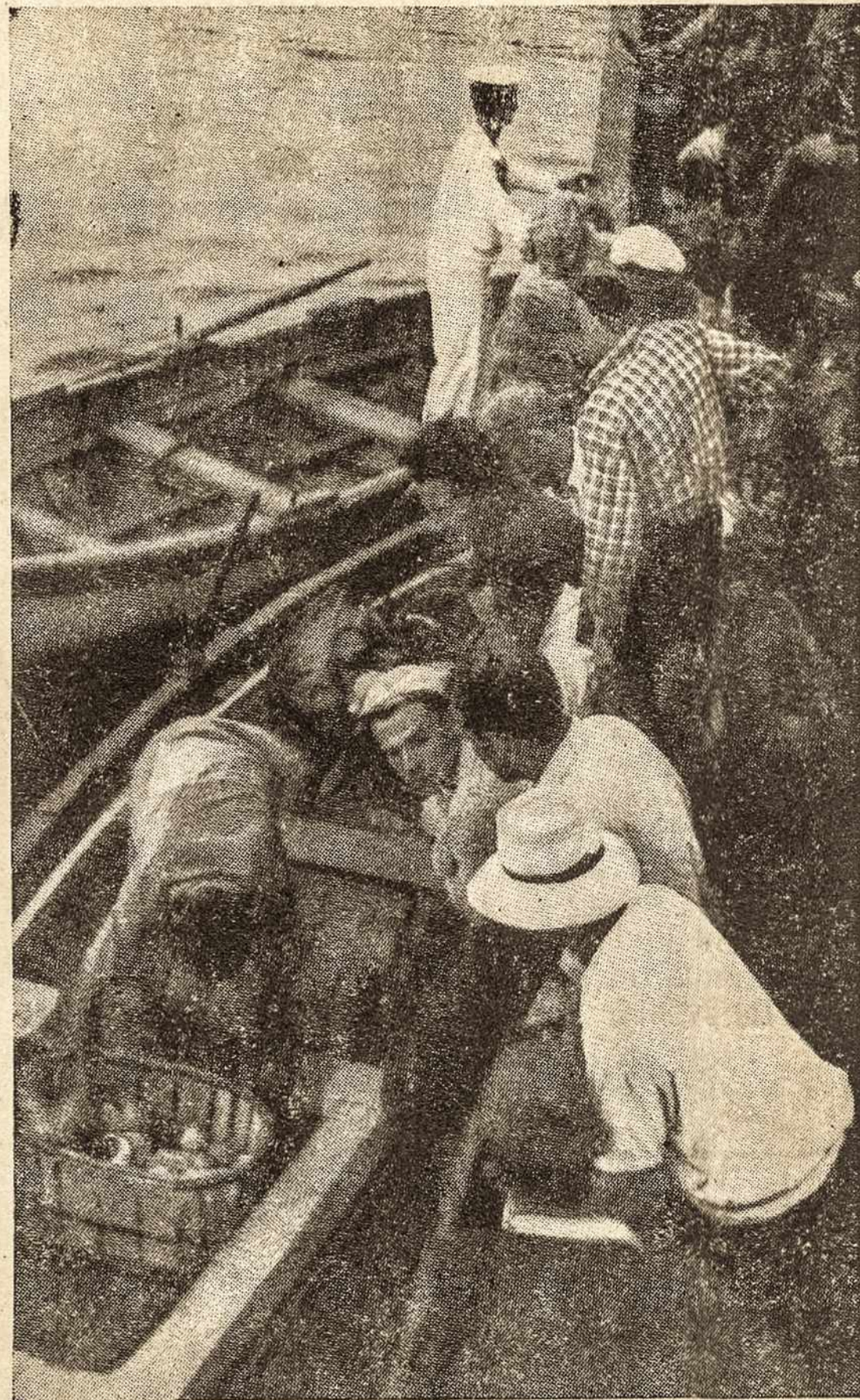
— Kaip vyksta kelionė?

— Be ypatingų nuotykių. Sunkiau buvo plaukti Ispanijos pakrantėmis. Bangos buvo didelės ir laivą pusėtinai mėtė. Daugumaš keleivių, ypač moterys ir vaikai, buvo susirgę. Kelionėje buvo stoka maisto ir geriamo vandens. Nemaloniausių išpūdžių paliko Las Palmas sala, priklausanti ispanams. Čia atplaukę tikėjomės galėsia pailsėti ir apsirūpinti maistu. Bet teko apsigilti. Mums neleido nė kojos iškelti salon.

Saulėtą dieną ant laivo denio.

Laivas buvo apstatytas policija. Neleidžiant krantan išlipti, kad galėtume apsipirkti, įvairūs vertelgos atvykę prie laivo labai išnaudojo mus. Už maisto produktus reikėjo atiduoti laikrodžius, žiedus, foto aparatus, drabužius. Kas kita Brazi-

Las Palmas saloje perkasi maisto iš atvykusių vertelgų.

lijoj. Jau Pernambuke buvom sužavėti brazilų svetingumu, nekalbant apie santistus.

— Kas Europoj kalbama apie karą?

— Yra bendra nuomonė, kad jis neišvengiamas. Tik nežinia kada prasidės.

— Ar turite vilties grįžti tėvynėn?

— Taip. Ta viltimi gyvenu. Mūsų visų bus pareiga grįžti ir atstatyti sunaikintas kraštas. Gal ir neužilgo susitiksime, Rygoj, Klaipėdoj ar Taline...

Pasikalbėjimą su kapitonu pertraukė laive keliaujantieji lietuviai: Vladas Kulvinskas iš Akmenės ir Vl. Butavičius iš Šiaulių, kurie irgi savo uždirbtais skatikais yra prisidėję prie laivo nupirkimo.

Praeinant pro vairą paklausiau, kas padeda kapitonui vairuoti.

— Bet kuris iš keliaujančių — atsakė tau-

tiečiai. Čia nereikia didelio mokslo. Yra kompasas, kapitonas turi žemėlapi...

— Gerai, kompasas, žemėlapis, bet jei būt pavojus skęsti, ar turit radio siųstuva?

— Mūsų kapitalas buvo permenkas siųstuvui įsigyti.

Jie šiandien Santos. Ryt už poryt išplauks tolyn. Už kelių dienų priplauks naujus krantus, naujus uostus ir sutiks niekad nematytų žmonių žvilgsnius. Ir reiks prašyti, kad leistų krantan iškelti koją, ieškoti darbo ir pastogės.

Tokia jau tremtinio dalis...

MŪSU KAINOS

atatinka mūsų

PAGAMINTU

BATU tikrai

vertei

Neleiskite savęs apgauti išviršine išvaizda. Mūsų įmonė žinoma visame krašte, visados pateikia vertingus gaminius.

Aukšta kokybė
Didelis patvarumas
Gera išvaizda

CALÇADO JONAS

JONAS VIGELIS

FAB. RUA S. CAETANO, 862 - 809 - TEL. 9-4682

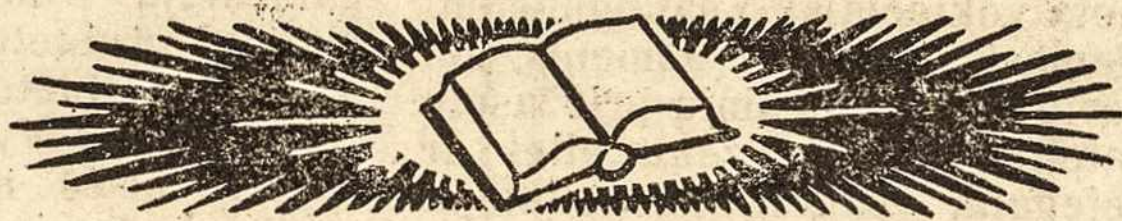
LOJA: AV. ZELINA, 73

**ISPŪDINGAS AMERIKOS LIETUVIŲ
KATALIKŲ KONGRESAS.**

Kaip Amerikos lietuvių spauda rašo, spalio mėn. 17 - 18 dienomis Čikagoje įvyko Amerikos lietuvių katalikų kongresas.

Kongresas pradėtas Čikagos katedroje šventąja valanda, kurioj dalyvavo virš 3000 lietuvių. Momentui pritaikintą pamokslą pasakė Čikagos kardinolas Stritsh. Giedotojų vyrų Sasnausko vardo choras iš 60 asmenų ir mišrus choras iš 400 žmonių.

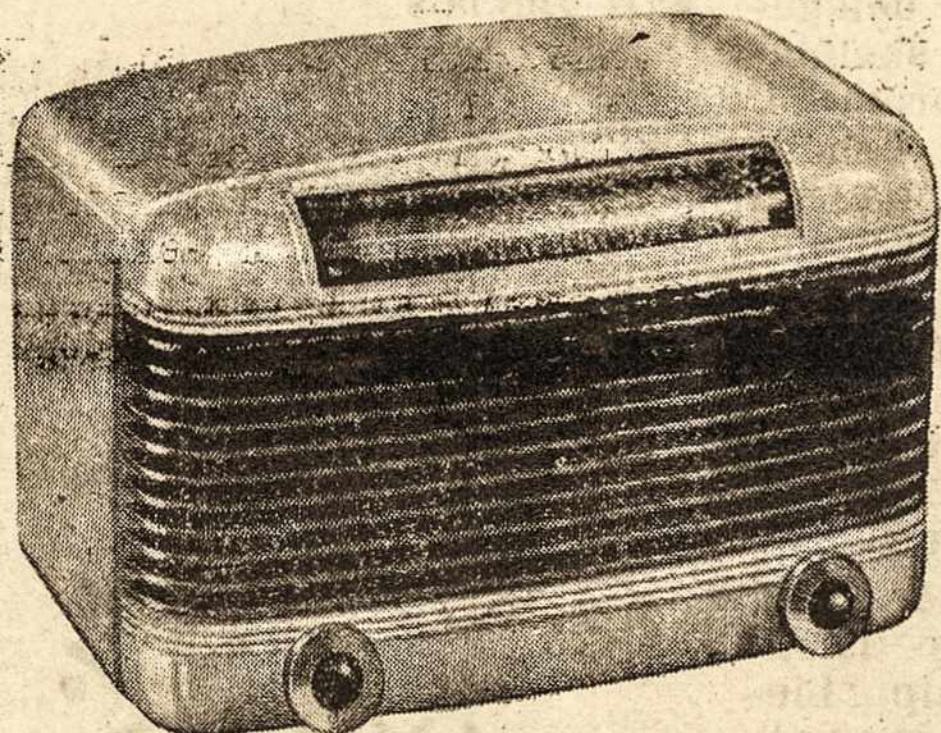
Kongrese svarstyta visa eilė aktualių klausimų liečiančių Amerikos lietuvių gyvenimą, Lietuvos išlaisvinimo akciją, tremtinių likimą ir kt. Įsteigtas Katalikų Akcijos fondas. Kongrese dalyvavo ir kalbas pasakė Vyrisusis Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto atstovas Dr. Padalskis, technikos fakulteto dekanas ir Ateitininkų Federacijos vadovas inžinierius p. Damušis.

KNYGOS

ROMANAS. IŠ BOLŠEVIKŲ OKUPACIJOS METŲ.

Rašytojas Juozas Švaistas, gyvendamas tremtyje, parašė romaną PASKUTINĮ KARTĄ TAVE KLAUSIU kurame vaizduojama pirmoji bolševikų okupacija Lietuvoje. Ištrauką "Mitingas" talpiname šiame "M. L." nr. Kiekvienam norinčiam pažinti anuos nelaimių pradžios metus, yra būtina šis veikalas įsigyti ir skaityti.

Adquira este maravilhoso aparelho receptor à vista ou a longo prazo pelo "PLANO SUAVE" em

Isnard & C

Uma Organização Centenária

Rua 24 de Maio, 70 a 90 — Tel. 4-8191 — (Rede interna)
SÃO PAULO

MODELO ET-651 cndas Longas, Curtas e Medias caixa de baquelite em côres diversas, com 5 valvulas, transformador Universal.

ELTOS KOMUNIKATAS

Vilniuje, Filaretų gatvėje, prie MVD (Ministerstvo Vnutrennich Diei) veikia ypatingasis skyrius OBO (Osobyj Banditskij Otdiel), kuriam vadovauja rusų majoras Sokolovas. Skyriaus uždavinys — provokuoti vietinius gyventojus, kad iššifruotų partizanus ir jų rėmėjus ar prijaučiančius ir likviduotų jų veiklą. Šiam uždaviniui verbuojami lietuviai, lenkai, rusai, žydai (pastarieji apsimeta vokiečiais). Ypatingai stengiamasi pritraukti asmenis, dėl kurių nors asmeninių priežasčių patekusius į partizanų eiles ar nelegalią padėtį. Provokacijai apmokyti asmenis veikia įvairiais metodais: jie perrengiami partizanais, tariamai atvykusiais iš toliau ryšio ieškoti su štabais, ar išblaškytais po kautynių ir t. t. Kad įtikintų gyventojus, jie kartais sulikviduoja tarybinį pareigūną, inscenizuoja kautynes su MVD, vaizduoja anglų parašiotininkus ir t. t.

OBO veikla yra perkelta ir į užsienius, į tremtinių stovyklas. Į čia gabenamiems provokatoriams paruošti Vilniaus priemiestyje veikia pusės metų mokykla. Kiekvienam ją baigusiam duodamas specialus uždavinys: sekti tremtinių gyvenimą, juos kompromituoti, kelti vaidus, kliudyti emigraciją, surasti sau agentų tarp emigruojančių, kelti nepasitikėjimą vietiniais komitetais, centriniais organais ar vadovaujančiais asmenimis, sabotuoti kultūrinę veiklą.

Šita diversantinė akcija tarp tremtinių sistemingai palaikoma per jiems skiriamą Vilniuje leidžiamą laikraštį «Tėvynės Balsą». Jai talkina iš Šveicarijos ateinąs rotatorinis laikraštėlis «Tautos Sargyba».

Tarp nelietuvių šita destruktivinė akcija protarpiais prakišama per vakarinių valstybių komunistuojančią spaudą. Šiai akcijai ranka į ranka talkina laikraštis «Messenger Balte», leidžiamas tariamai Lyone (Prancuzijoje). Taktikos sumetimais pasisakydamas prieš Lietuvos okupantą, visą savo veiklą šitas laikraštis yra skyręs diskredituoti

Lietuvos diplomatams, Lietuvos laisvinimo institucijoms, Vyriausiajam Lietuvos Išlaisvinimo Komitetui ir Vykdomajai Tarybai, Lietuvos politinėms partinėms partijoms (išskyrus vieną!), atskiriems asmenims, stovintiems Lietuvos laisvinimo darbo priekyje.

Tokio pat turinio raštas prancūzų kalba yra išsiuntinėtas ir privatiems užsieniečiams, ar organizacijų vadovybėms, skelbiant, kad Lietuvos diplomatai, Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas ar Vykdomoji Taryba neturi teisės kalbėti Lietuvos vardu, kad minėtieji organai ir Lietuvos politinės partijos esą fašistinės ir norinčios atstatyti Lietuvoje fašistinę diktatūrą. Raštas pasirašytas Tauro ir J. Grėno «Lietuvos Rezistencijos Tautinės Tarybos delegatūros» vardu. Pažymėtina, kad abudu vardai yra pseudonimai, paimti iš Lietuvos partizanų slapyvardžių, siekiant sudaryti fikciją, kad raštai esą kilę iš krašto ar bent iš krašto valios. Tokią pat fikciją stengiasi sudaryti ir kai kuriuose Jungtinių Valstybių lietuvių laikraščiuose paskelbtas atsisaukimas su instrukcijomis rezistuojančiam kraštui, pasirašytas «Lietuvos prezidento prof. Dr. Tautvyrio».

Ryšium su OBO sustiprėjusiu veikimu ir minėtais reiškiniais ELTA yra įgaliota ir įpareigota pareikšti.

1. «Lietuvos Rezistencijos Tautinė Taryba» ar jos delegatūra, kurios pirmininku skelbiasi TAURAS, o sekretorium J. GRĖNAS, neturi nieko bendra nei su krašto rezistencija nei su jos įgaliotais organais užsieniuose.

2. Atsisaukimas su instrukcijomis rezistuojančiam kraštui, paskelbtas tariamojo Lietuvos prezidento prof. Dr. TAUTVYRIO, yra provokacinis reiškinys.

3. Yra tikras dalykas, kad «Lietuvos Rezistencijos Tautinės Tarybos», lygiai kaip «Lietuvos Gelbėjimo Komiteto», «VLAK-o užsienių skyriaus», «Pabaltijos Valstybių Atvadavi-

mo Komiteto», «Rytprūsių Tautinės Tarybos» ir panašiais fiktyviais vardais dengiasi p. J. GABRYS - PARŠAITIS, gyvenąs Šveicarijoje.

4. Minėtais titulais ir vardais varoma destruktivinė antilietuviška akcija ir jos metodai visiškai atitinka OBO interesus ir motodus.

5. Kovojančios tautos ir Lietuvos valstybės vardu tėra įgalioti kalbėti užsieniuose tik Vyriausiasis Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas ir Lietuvos pasiuntiniai — ir niekas kitas, nors būtų prisidengęs bet kuriuo titulu.

DIDELĖS KAUTYNĖS RYTPRŪSIUOSE.

Vienas vokiečių karininkas pasakoja, kad vasarai baigiantis Rytprūsiuose prie Allensteino įvykusios žiaurios kautynės tarp ukrainiečių partizanų ir Lenkijos kariuomenės, kurių metu ukrainiečių partizanams pavykę užmegzti ryšį su stipriausia Baltijos valstybių partizanų grupe - Lietuvos partizanais. Norėdami apsaugoti geležinkelius ir tiekimo kelius, sovietai turi panaudoti ištisas divizijas.

IR ESTIJOS PARTIZANAI NAIKINA RUSUS.

Tas pats atbėgęs buvęs vokiečių karininkas pasakoja, kad ir Estijos partizanų veikla gyva ir sovietam nuostolinga. Šią vasarą Estijos partizanai sėkmingai atmuše sovietų armijos puolimus ir sunaikinę 3 tankus bei 200 sovietų karių. Baigiantis vokiečiams šaudmenims, likusiems nuo karo laikų, dabar Estijos partizanai persiginkluoja rusiškais ginklais.

Minėto karininko žodžiais, Ukrainos partizanai veikia pačioje Ukrainoje, Rytprūsiuose ir Karpatų kalnuose. Partizaninis judėjimas prasideda ir Čekoslovakijoje.

AMERIKOJE

Prezidentas Trumanas užsienio politikoje užėmė aiškia ir griežta linija. Visi tvirtinimai apie nuolaidas sovietams yra be pagrindo. Tai matyti iš duoto spaudos atstovams pareiškimo lapkričio mėn. 16 d. kuriame sako, kad su Rusija nebus pradėta jokių derybų Vokietijos klausimu, kol rusai nenuims Berlyno blokados. Prezidentas Trumanas pareiškė, kad jis negalvoja vykti Maskvon ir kalbėtis su Stalinu. Taip pat neturi pagrindo gandai, kad siūsiąs savo pasiuntinį kalbėtis su Kremliaus diktatoriais. Bet Stalinui nėra uždaryti keliai atvykti Washingtonan ir pasimatyti su Trumanu.

Gen. Marshallo vedamai užsienio politikai pilnai pritaria.

PRANCŪZIJOJE

Lapkričio mėn. 16 d. vidaus reikalų ministeris atsakydamas į paklausimus parlamente pranešė, kad savo rankose turįs dokumentus, kurie rodo, kad streikai buvo Kominformo organizuojami ir finansuojami. Kominformo sekretorius Zdanov, miręs liepos mėnesį, vakarų Europos komunistams yra įsakęs: "Nežiūrint kokių bebūtų diplomatinių pasitarimų Maskvoje (su amerikonais, anglais ir prancūzais) pasekmės, reikia tęsti kovą Vakarų Europoje visais galimais būdais prieš Marshallo planą. Jei ir diplomatiniai santykiai atslūgtų, komunistų partijos neprivalo mažinti savo pastangų prieš Marshallo planą. Diplomatinės paliaubos, bus tikrai atsitiktinis įvykis kovoje prieš vakarų kapitalizmą, kuris privalo būti sulaužytas". Šių faktų akivaizdoje Prancūzijoje kyla balsų apie uždarymą komunistų partijos.

Rinkimus į Aukštuosius Rūmus Prancūzijoje laimėjo gen. De Gaulle partija surinkdama 41% visų balsų. Smarkiai nukrito komunistų partija. Sustiprėjo, komunistų sąskaiton socialistai.

Prancūzija protestuoja

Lapkričio mėn. pradžioje anlai ir amerikoniai pareiškė, kad Ruhro, didžiosios vokiečių industrijos zona, likimas turės būti nuspręstas pačių vokiečių ir šio krašto industrijos kontrolė įteikta vokiečiams. Prancūzai, bijodami Vokietijos sustiprėjimo, nori kad ši Vokietijos sritis būtų sąjungininkų kontrolėje.

— Gen. De Gaulle pasakė kalbą nukreiptą prieš Marshallo planą Europoje. Londone ir Vašingtone De Gaulle kalba sukėlė nepasitenkinimo. Forster Dulles, pavaduojąs gen. Marshall Jungtinių Tautų Organizacijoje lapkričio mėn. 18 d. «American Club», reaguodamas į Degaulle pareiškimus pasakė, jei vakarų Europa nebus vieninga, Amerika bus priversta grįžti prie izolacionizmo politikos. Vieninga Europa būtų nenugalima tvirtovė laisvės sargyboje. Vieninga vakarų Europa būtų galingas veiksnys prieš rytų Europą. Budama nevieninga, dalimis kris ir rytų (teisingiau rusų) Europos orbita.

Londone irgi gyvai reagavo į De Gaulle pareiškimus. Trabalistų atstovas Foot pareiškė, kad De Gaulle patekimas valdžion būtų didelė katastrofa ir Prancūzijai ir Europos vienybei.

— Vakarų Vokietijos-Brazilijos prekybinė sutartis, sulig Amerikos okupacinės karo vadovybės pranešimu, neužilgo bus sudaryta. Įvairių Brazilijos firmų atstovai lankėsi Vokietijoje ieškodami pirkti mašinų.

— Brazilijos-Argentinės prekybinis balansas yra palankus Brazilijai, nes paskutiniaisiais metais mažiau buvo importuojama kviečių, o Argentina padidino pirkimą šilko, medžio, geležies ir kt. Per paskutinius metus prekybinio balanso skirtumas su Argentina, Brazilijos naudai yra 40 milijonų dolerių.

— Shiang Kai Shek savo laiške prezidentui Trumanui, prašo skubios Kinijai pagalbos. Kitaip

grėšia pavojus visam kraštui patekti į komunistų rankas.

IR RUSIJOJ STREIKUOJAMA?

Rusijoje streikuojantieji yra baudžiami mirtimi. Bet kaip pasakoja grįžusieji iš Rusijos gilumos, dėl nepakenčiamų gyvenimo sąlygų fabrikuose prasidėjusi streikų banga.

KINIJOJ NACIONALISTAI ATSIGRIĖBĖ

Nacionalistai po eilės skaudžių pralaimėjimų, smarkų smūgį sukirto komunistų kariuomenei prie Suchow. Su šiuo mūšio laimėjimu praėjo pavojus, bent laikinai, Nankim miestui patekti į komunistų rankas.

— São Paulo prefeitūros biudžetas 1949 metams yra numatytas 700 milijonų cruzeirų.

— São Paulo estado išdui ateinančiais metais valdžios tarnautojų algoms reiks išmokėti 3 milijonus ir 300 milijonų cruzeirų, apie 55% visų pajamų.

— Brazilijos Respublikai lapkričio mėn. suėjo 59 metai.

— Prancūzai Vokietijos klausimu yra vieningi. Nežiūrint didelių programinių partijų skirtumų, kai eina reikalas apie Vokietiją, visų partijų vadai parlamente randa bendrą kalbą, ypač kas liečia Ruhro kraštą, kurio kontrolę anglai ir amerikoniai nori perleisti vokiečiams.

— Amerikai Berlyno aprūpinimas maistu 1949 m. atsieis nemažiau penkių šimtų milijonų dolerių. Patikrinimas lėktuvo «DC-4» po 1000 valandų skraidymo, kainuoja 1000 dolerių. Lėktuvų reforma per metus atsieis apie 250 milijonų dolerių.

— Japonų generolas Tojo pasmerktas pakarti už įvykdytus žiaurumus karo metu, atsakė paduoti molonės prašymą ir paprašė, kad bausmė greičiau būtų įvykdinta.

— Žydų valstybėj yra 782.000 gyventojų, iš kurių 713.000 yra žydai, o likusieji arabai.

Lietuviai BRAZILIJOJE

Iš šitokių žmonių tarpo susirado sau kvisingų šir naciai ir bolševikai. Lietuviškoms organizacijoms laikas ir reikalas išvalyti savo gretas nuo darančių gėda kovojančiai Lietuvai dezertyrų.

Kovūnas.

Didelės iškilmės Vila Zelinoje

Džak. Vytautas Kavolis

Gruodžio mėn. 12 d. V. Zelinoj lietuvių šv. Juozapo bažnyčioj, kun. Vytautas Kavolis laikys pirmas iškilmingas šventas Mišias. Kunigystės šventimus suteiks gruodžio mėn. 8 d. 8 val. ryto do Carmo bažnyčioje, (Rua Martiniano do Carvalho), Jo Eminencija São Paulo Kardinolas — Arkivyskupas Dom Carlos Carmelo. Pažymėtina, kad Vytautas Kavolis šiais metais bus vienintelis neopresbiteras didžiulėj São Paulo arkivyskupijoj. Pradžios ir vidurinį mokslą ir seminariją ėjo Brazilijoj, nes iš Lietuvos dar mažas atvyko.

Gruodžio mėn. 12 d. lietuviai katalikai iš plačių São Paulo apylinkių vyks Vila Zelinon į primicijas.

ŽMONĖS BE NUGARKAULIO.

Į visuomeninį veikimą vieni eina su aiškia pasaulėžiūra, tvirtais įsitikinimais, kurių už jokios sriubos lėkštę neišsizada, nors už tai kartais reiktų apmokėti laisvės ar net gyvybės kaina. Jie žino kodėl ir už ką kovoja ir iš kovos lauko nebėga kaip dezertyrų, nors būtų nedavalgę ar apiplyšę. Tokių didvyriškumo

pavyzdžių matome legijonus šian dien pavergtoj, krauju ir ašaromis laistomaj tėvynėje. O čia, pas mus yra apgailėtinų egzempliorių, kurie norėtų savo krūtines generolo ženklais papuošti, būti tauraus patriotizmo pavyzdžiu, bet pamatę saujoj žvilgantį grašį, garbės nuotrupas, patogumą, eina į kompromisus su principais ir sąžine, uždegdami vieną žvakę velniui, kitą — Dievui, bėga, sulig išskaičiavimų, iš vieno fronto kitan.

Lapkričio mėn. 14 d. Santo Amaro ežere, prigėrė Vladas Strazdas 35 metų amžiaus, turėjęs Vila Prudentėje mechanikos dirbtuvę. Priežastis — neatšargumas. Pavalgęs pietų, pasikaitinęs karštoj Brazilijos saulėje, norėdamas užmesti tinklus, šoko vandenin, ir organizmui neatlaikius staigios temperatūros permainos, spėjama, kad susirgo ir nuskendo. Pasilikusieji kranthe, apimti baimės, nesugebėjo laiku suteikti pagalbos.

NEATSARGUMO AUKA.

I Brazilijos Lietuvius

TAUTIEČIAI!

Kelios dešimtys tūkstančių mūsų brolių, sesių, vaikų, senelių ir našlaičių gyvena sunkų vargą tremtyje, Vakarų Europoje.

Artinasi Kalėdų ir Naujųjų Metų šventės. Pasidalinkime su jais savo švenčių džiaugsmais, parodydami jiems jog lietuvis lietuvių pasaulyje niekur ir niekumet neužmiršta. Tuo tikslu rengiame aukų rinkliavą São Paulo mieste. Per šią rinkliavą surinktos aukos bus persiūtos Lietuvos Raudonajam Kryžiui Vokietijoje. Visi tautiečiai pagal savo išgales prašomi šiam reikalui paaukoti.

Aukos priimamos nuo šių metų lapkričio mėn. 21 d. iki gruodžio mėn. 13 d. šiose vietose:

- 1) Lietuvos Konsulatas, Rua Jaguaribe, 477.
- 2) «Mūsų Lietuvos» redakcija, R. Venda Nova, 116, V. Zelina
- 3) «Žinių» redakcija, Av. Tiradentes, 1026.
- 4) Vila Zelinos bažnyčios šventoriuje, sekmadieniais pamaldų metu.

Rinkliavą rengia:

Lietuvos Konsulas São Paulyje
A. Polišaitis

Kun. P. Ragažinskas

L. K. J. S. «Vytis» pirm. Juozas Karpavičius

L. S. B. pirm. Aleksandras Bagdonas

Lietuvių Kat. «Šv. Juozapo» Bendruomenė pirm. Jonas Paukštys

Lietuvių kat. Moterų D-jos pirm. Marija Genevičienė

Brazilijos Lietuvių Skautų atstovai: Regina Kutkaitė ir Pr. Mažietis

«Mūsų Lietuva»

Henrikas Valavičius

Juozas Švegžda

Bronius Martinaitis

São Paulo, 1948 m. lapkričio mėn. 15 d.

ŠVENTORIAUS APTVĖRIMUI AUKOJO

Po Cr \$ 100,00: Monika Sime-
novas, Ana Jasai ir.

Po Cr \$ 70,00: Kazys Matuzo-
nis.

Po Cr \$ 50,00: V. Tijunėlis, P.
Valiulis, M. Stalba, J. Varašila,
A. Juškėnas, A. Skrebis.

Po Cr \$ 40,00: J. Amilevičius.

Po Cr \$ 30,00: N. Paukštytė.

Po Cr \$ 20,00: Al. Nanartonis,
V. Juškienė, J. Mazolis, M. Ja-
nuškevičienė, J. Virbalas, B.
Gvezdis, S. Truba, J. Dovadonis
A. Stankevičius.

Po Cr \$ 15,00: N. Ralijus.

Po Cr \$ 10,00: K. Sipas, B. But-
rimas, J. Kleiza, A. Dagilytė, J.
Mockunas, A. Maniušis, Domini-
kas, Kalnu, Placida, B. Reiskas.

Po Cr \$ 5,00: M. Water, A. Radz.,
V. Bukienė, A. Dielionis, M. Ala-
burda, J. Cartabrom, J. Stuoka,
X. X., V. Šimonis, A. Y., I. Stan-
kunas, E. Jermalavičienė.

Aukojusiems dėkojame.

Klebonas ir Statybos Komitetas.

— Lapkričio mėn. 11 dieną iš
Amerikos, po trijų mėnesių atos-
togo, grįžo seselė M. Gertruda,
seselių pranciškėčių Vila Alpi-
noj namo viršininkė.

— Lapkričio mėn. 15 d. išvy-
ko Kanadon kun. L. Kemėšis.

ARARAQUARA — USINA TAMOYO.

Cukraus fabrike ar cukrinių
nendrių ūkyje dirba 7 lietuvių
šeimos. Dirbantiems fabrike už
darbo valandą moka Cr \$ 2,50
ct., o nendrių ūkyje Cr \$ 2,20.

Pragyvenimas vienam žmogui
pensione kainuoja Cr \$ 300,00
mėnesiui.

Parduodami namai

iš 3-jų kambarių ir virtuvės

PRIE VIA ANCHIETA

Vila Gonçalves Junior, São Bernardo

kreiptis pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

Rua Venda Nova, 83 - Vila Zelina

— Baigiamieji pradžios mo-
kyklos egzaminai ketvirtam sky-
riui, Vila Zelinoje bus lapkričio
mėn. 29-30 dienomis. Egzaminus
laikys virš 100 mokinių.

— Industriālas Kazimieras Na-
rusevičius lankėsis su São Paulo
industrialų ekskursija Kanadoj
ir Š. Amerikoje, lapkričio m. 19
d. grįžo.

JAU NEBELIETUVIŠKI PASI- LINKSMINIMAI.

Lietuvių S-ga Brazilijoje prieš
keleta mėnesių Mokoje nuosa-
vose patalpose pradėjo ruošti
sekmadieniais lietuviškam jau-
nimui pasilinksminimus. Prisi-
rinkdavo nemaža jaunimo. Bet
jau kuris laikas salėn pradėta
leista ne vien lietuviai, bet ir ki-
tataučiai. Šiuo žygiu, tiesa gal
daugiau gaus rengėjai pajamų,
bet nieko nebus lietuviško: Nei
dainų, nei ratelių, nei lietuviškų
šokių. Tuomet nebūs prasmės
nė Mokon važiuoti, nes norint
tik pasišokti, salių galima rasti
kiekvienam priemiestyje.

UŽSAKAI EINA:

Emilijono Makarausko su Ja-
nina Jančiauskaite; Jono Tata-
rūno su Vera Lašinskaite; Juo-
zo Aleknavičiaus su Henriqueta
Čeponyte.

— Liet. Kat. Moterų Draugijos

susirinkimas šaukiamas šį sek-
madienį, 21 d. lapkričio mėn. 13
val. V. Zelinoje.

RIO DE JANEIRO LIETUVIAI ORGANIZUOJASI

Spalių mėn. 31 d. sušauktame
lietuvių susirinkime nutarta
steigti kultūrinę lietuvių organi-
zaciją "Daina". Bus išdirbti įs-
tai ir atatinkamose valdžios įs-
taigose užregistruoti.

Valdybon išrinko A. Girnių,
kun. J. Janilionį, J. Malaišką,
A. Gaulių, St. Jeseliūną, P. Sin-
kevičių ir V. Strimaitį. "Dainos"
būstinė bus, bent laikinai, inž.
P. Slėnio raštinės patalpose, Av.
Franklin Roosevelt 94, 7 aukš-
tas.

SUSIRINKIMAS.

Lietuvių Katalikų Bendruome-
nės šaukiamas lapkričio mėn. 28
d. 3 val. po pietų Vila Zelinoje,
mokyklos patalpose. Bus svarbių
ir įdomių pranešimų. Lietuviai
katalikai dalyvaukite.

Valdyba.

PAIEŠKO Onos Snieškaitės
Alančių km. Vadoklių valsč. Pa-
nevėžio apskr. Ieško Antanas
Snieškus, gyv. Argentinoje.

— Anglų kalbos ir mašinra-
čio pamokos prasidės gruodžio
mėn. 1 d. Suinteresuotieji kreip-
kitės į seseles pranciškietes.

F U T B O L A S

Extra Lituania futbolo komanda ir vartininkas.

U. S. ALEGRIA

vs.

EXTRA LITUANIA

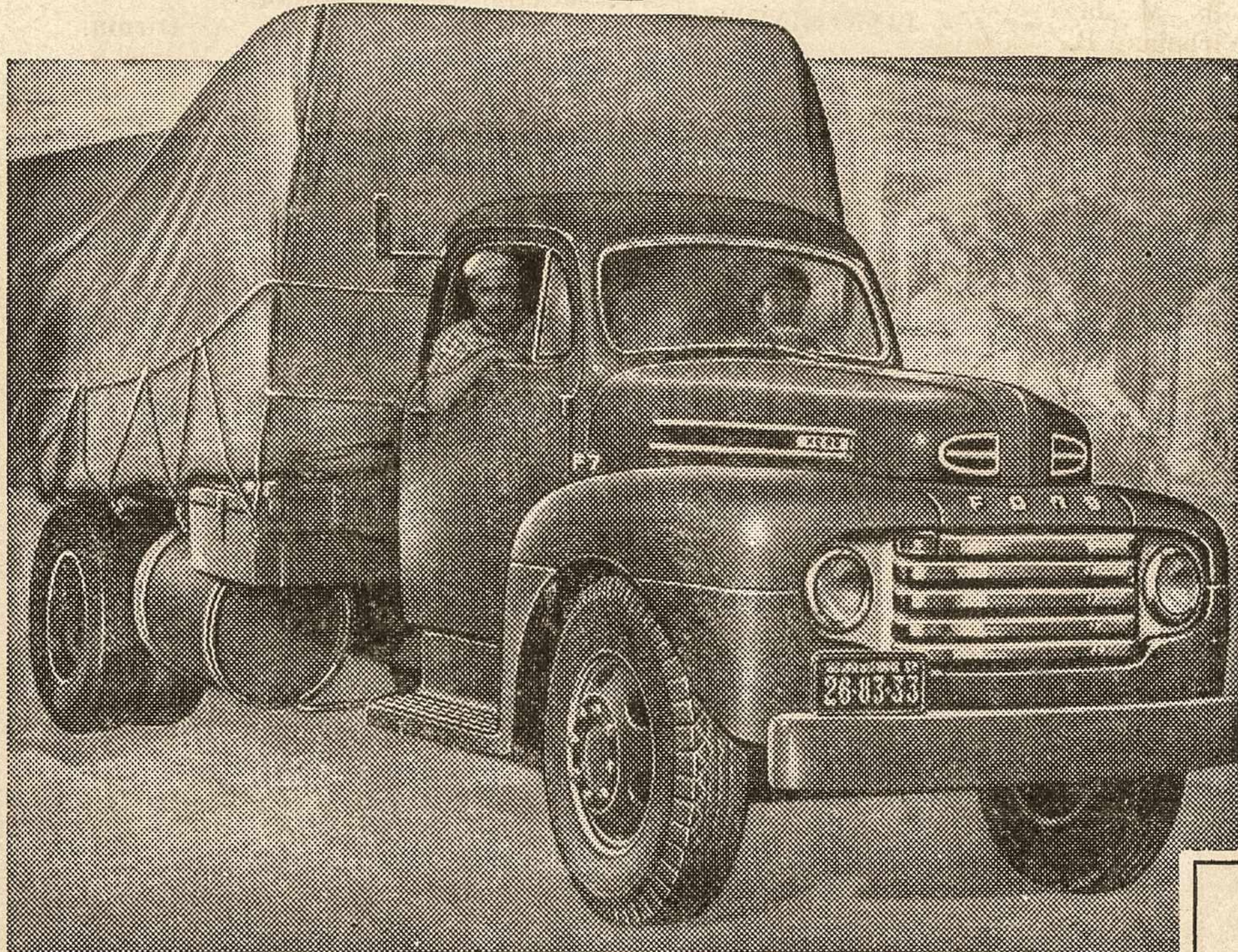
Futbolo rungtynėse lapkričio
mėn. 15 d. pirmosios komandos
sulošė lygiomis 1 x 1; Įvarčius

įmušė Carlos ir Bruno.

Antrųjų komandų nugalėtoju
išėjo Extra Lituania rezultatu
5 x 3; Įvarčiai: Teodoro, Balio
ir Bruninho.

Alegria naudai įvarčius į-
kirto Albinas. Otavio, Zelio.

COM 7.000 QUILOS NAS COSTAS!

— declara o Sr. Lupercio dos Santos, de S. José dos Campos, possuidor de um Ford Super-Construído F-7, 1948.

“vencendo as rampas mais difíceis com uma facilidade admirável”...

O Sr. Lupercio dos Santos está no ramo de transportes há mais de 25 anos! Isto é um bocado de tempo... é experiência de sobra. Sendo um “fordista” desde que começou, o Sr. Santos considera o F-7 “como um prêmio a tantos anos de preferência aos produtos Ford”. São palavras dêle! E não é para menos. Sendo “Super-Construídos”, os caminhões Ford 1948 possuem força e resistência superiores às necessidades normais. Assim o prova a afirmação do Sr. Lupercio dos Santos, que transporta cargas de peso superior ao

especificado pela Ford. O resultado é claro: maior economia por viagem, maiores lucros. Conheça, também, êsses possantes caminhões, que oferecem: 145 cavalos de força, transmissão de 5 velocidades, eixo-traseiro de dupla velocidade (na série F-8) freios hidráulicos extra-grandes, com freiagem auxiliar a vácuo, cabines maiores, isoladas das vibrações do chassis e inúmeros outros aperfeiçoamentos.

F O R D M O T O R C O M P A N Y

CAMINHÕES *super-construídos* FORD 1948

MAIS SÓLIDA CONSTRUÇÃO PARA MAIOR DURAÇÃO

POUPAR COMPENSA?

SAIBA POUPAR: Empregue suas economias em títulos da Prudência Capitalização

HÁ DOIS MODOS DE POUPAR: privando-se de todo o conforto na ânsia de juntar dinheiro; ou empregando uma pequena parte do que é perfeitamente dispensável, em títulos de capitalização. O primeiro modo é a avareza, o isolar-se na sociedade, a inutilidade do indivíduo e do dinheiro. O segundo é a economia racional que se multiplica com o andar dos anos, permitindo gozar de todo o conforto que a vida moderna oferece, sem ter feito sacrifício algum para tanto.

PANAM

PRUDENCIA CAPITALIZAÇÃO

COMPANHIA GENUINAMENTE NACIONAL PARA FAVORECER A ECONOMIA POPULAR

Visais reikalais kreiptis pas NICOLAU VATOFF - Av. Rangel Pestana, 28 - 6.º and. - Sala 607 - (esquina rua 11 de Agosto)

APLANKYKITE

Naujai įrengtą ir
jaukiai dekoruotą
RESTORANĄ

Chopp PIRATA

Lietuviški valgiai Malonus patarnavimas. Jauki aplinkuma. Pavizdinga švara. Kainos prieinamos.

Praça Carlos Gomes, 180 - Tel. 6-2843 - S. Paulo

KOMERCIANTŲ DĖMESIUI!

Didelis pasirinkimas įvairaus tipo folhinių (kalend.)

Arte Grafica LITUANIA LTDA.

DIRBA VISUS SPAUDOS DARBUS

PIEŠINIAI KLIŠĖS SPAUDA

RUA VENDA NOVA, 116 - V. ZELINA
CAIXA POSTAL 4118 - SÃO PAULO

CASAS SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai,
Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

INDUSTRIA E COMERCIO DE CALÇADOS MATELIONIS LTDA.

KRAUTUVĖS:

Largo do Cambucy, 105
Rua São Caetano, 526
Rua São Caetano, 510

FABRIKAS IR RAŠTINĖ:

Rua Javaés, 719
São Paulo

LIETUVIŲ KOMERCIANTŲ ŽINIAI

Dabar jau pats laikas apsirūpinti kalendoriais (folhinėm)

Jau turime didžiulį pasirinkimą įvairiausio tipo kalendorių.

Arte grafica Lituania Ltda

Rua Venda Nova, 116. V. Zelina

PINTURAS DE PREDIOS EM GERAL

"KAUNAS"

Jonas Gudelevičius

ESPECIALIDADES EM: MASSAS PLASTICAS E PINTURA À
"DUCCO" E TINTAS "SINTETICAS" EM AUTOMOVEIS, ETC.

VILA ZELINA - RUA 7 Nr. 43

São Paulo

FOTO-STUDIJA **BERNARDO**

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus

Specialybė padidinimams

tamsiuose tonuose ir sepia,

spalvinimai aliejiniais

dažais ir pastele

Arthur Schmidt

PRIMAMI PAKVIETIMAI I NAMUS
SENU PORTRETU REPRODUKCIJOS

R. SÃO CAETANO, 447 - TEL. 4-5576 - S. PAULO

LIETUVISKAS RESTORANAS

VALGYKLA

POVILO JOTEIKOS

Skanus pietūs, vakarienė,
užkandžiai, gėrimai, silkės,
lietuviški kopūstai, agurkai
košelienu, pizza napolitana

RUA DOS ITALIANOS, 711 - BOM RETIRO

Is Lgo. S. Bento eina onibusai 70 ir 71 iki galo. - Bondé 55

Savi pas savuosius

Composto e impresso na

ARTE-GRAFICA LITUANIA Ltda.

RUA VENDA NOVA, 116 - SÃO PAULO - VILA ZELINA